

Tardor 2001

el nou santpolenc

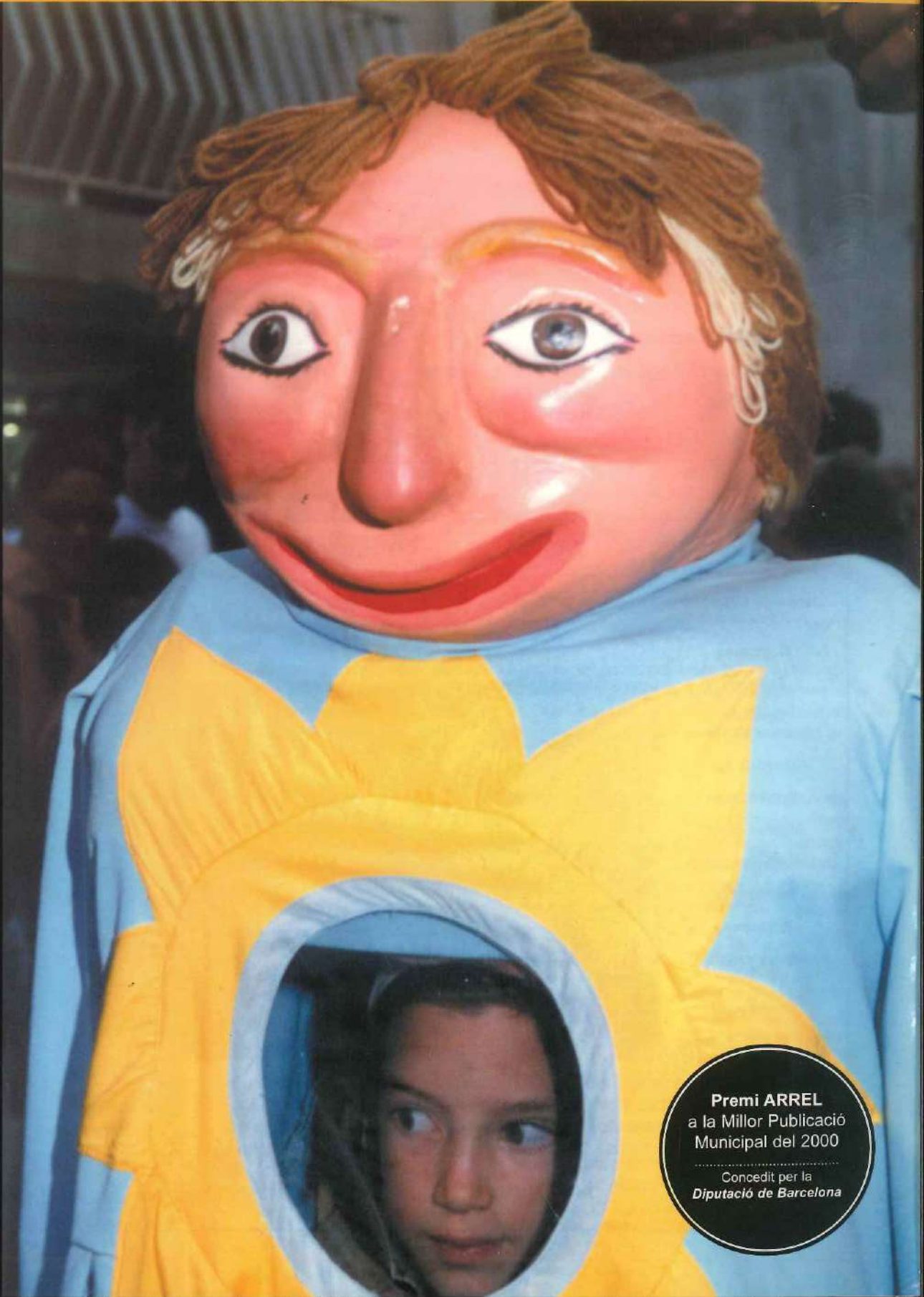
número 35

festamajor

reportatge
especial
festa major

entrevista
Isabel
Graupera

reportatge
Sant Pol
i Manzanillo

Premi ARREL
a la Millor Publicació
Municipal del 2000

Concedit per la
Diputació de Barcelona

Ruscaleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS
MOVIMENTS DE TERRES
TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9
08396 Sant Cebrià de Vallaita (Barcelona)
Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

Ceràmiques

Marbres i granets

Banyeres i cabines
hidromassatge

Mampares

Sanitaris

Griferies
termoestàtiques

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

Elements decoratius
d'exterior

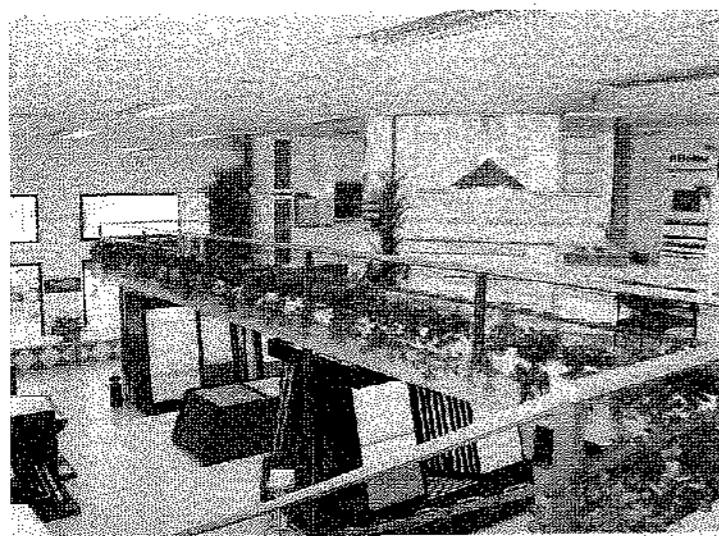
Balustrades

Tot tipus de material
per a la construcció

Materials de construcció i decoració

Amargant

Ceràmica des de 900 pts!

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n
Tel. 93 760 01 12 - Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) - Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

Pando

Teka

SYSTEM-POOL

VENIS
CERAMICA DE ELITE

vives

ZIRCONIO

PORCELANOSA
CERAMICA

Bafacril

Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST

COCINAS

MAXIMOBEL

Sumari

Búfia	5
Opinió	8
Salut	13
Consell de Joventut	15
Especial Manzanillo	16
Notícies	21
Literatura	22
Política	24
Especial estiu	26
Cultura	41
Esports	49
Agenda	50

Editorial

el nou santpolenc

Edita:
Joan Xumetra - Regidoria de Promoció
Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol
de Mar

Administració: Núria Fugasot

Consell de Redacció:
Estèr Roig (Cultura)
Daniel Solano (Report. Central, Esports)
Mª Rosa Martínez (Política, Notícies)

Consell Assessor

Fotografia: Ester Sauleda
Disseny i maquetació: Daniel Solano

Il·lustracions: Violeta Puchades, Anna
Saurí, Daniel Solano

Publicitat: Núria (93 760 45 47)
Web: www.santpol.org/ens
E-mail: ens@santpol.org

Dipòsit Legal: B-24263-93

El Nou Santpolenc no comparteix
necessàriament les opinions signades.

Fotografia de portada: Ester Sauleda

L'arxiu municipal

El Servei de Recursos Culturals de la Diputació de Barcelona, a través de l'Oficina de Patrimoni Cultural, està desenvolupant a tots els arxius municipals que ho sol·licitin un programa d'ordenament, classificació i manteniment dels fons documentals municipals.

Ara farà un any que l'Ajuntament de Sant Pol de Mar va signar el conveni de col·laboració amb la Diputació de Barcelona per a dur a terme aquest programa.

El Servei de Recursos Culturals, aporta el personal i els mitjans tècnics necessaris en la primera fase: ordenació i classificació. L'Ajuntament per la seva part, es va comprometre a condicionar l'espai físic necessari i a facilitar els materials imprescindibles per desenvolupar les tasques d'organització de l'arxiu documental.

La inversió econòmica ha estat important ja que s'ha procedit a la correcta habilitació de l'espai per a la documentació, ubicat al carrer Ignasi Mas Morell, núm. 12 baixos. S'hi ha instal·lat una alarma d'incendis i robatoris, s'ha dotat de l'equipament informàtic necessari per endegar el programa, s'ha ampliat el mobiliari existent (estanteries) i previ estudi de les diferents temperatures al llarg dels darrers mesos, ja tenim pressupostat per al proper any un deshumidificador que permeti controlar la temperatura interior de l'habitatge.

Es completa la inversió amb la contractació d'una arxivera, la Isabel Graupere, que ha iniciat la seva feina amb la feixuga tasca d'ordenar cronològicament la gran quantitat de material existent.

Davant doncs d'aquesta iniciativa, creiem oportú demanar-vos a tots els santpolencs, la col·laboració amb documents, llibres o escrits inèdits que permetin reconstruir i ampliar aquest fons arxivístic i alhora l'enriqueixi, facilitant així documentar el màxim possible la història del nostre poble.

Joan Xumetra i Pujol
1er Tinent d'Alcalde

BORSA DE TREBALL	EMPRESA	LLOCS DE TREBALL
RELACIÓ DE LES DEMANDES DE TREBALL (juliol-agost-setembre 2001) Amb data 5 d'octubre del 2001, aquestes són les demandes de feina que empreses privades, públiques i particulars han adreçat durant els mesos de juny, juliol, agost i setembre del 2001 a la borsa de treball de l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar. Si no tens feina, vine a la borsa de treball de l'Ajuntament de Sant Pol, t'orientarem i t'ajudarem a trobar-ne!	SOREA	1 aux. administrativa
	CRODISSA	2 aux. administratives
	Hotel LA COSTA	1 recepcionista / 1 cambrer
	Llar d'infants municipal	2 aux. de llar d'infants
	Club Náutic Sant Pol	1 aux. de cuina i barra
	Club Náutic Sant Pol	1 dona per neteja
	Serveis Municipals Aj. de Sant Pol	1 jove per muntatge de carpa
	SUNRISE TECNOLOGIES	3 persones
	Institut Nacional d'Estadística (INE)	4 agents censals
	FRANMOL	1 torner
	SENO	Monitors/es de menjador
	Empresa de cablejat elèctric	1 aux. adm. / peons de cablejat
	Ajuntament de Sant Pol de Mar	1 jove per penjar cartells

CALELLA CONFORT

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) - 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Millora els teus somnis
Visita la nostra àrea de descans

Papereria
roger

OFICINA - HOTEL - ESCOLA - REGALS
BELLES ARTS - COMPL. INFORMÀTICS

c/ Jovara, 321 - c/ Amadeu 1-7 Loc. 3 (al costat de l'ESTACIÓ)
Tel i Fax 93 766 20 41 - 93 766 17 73
www.penyax2.go.to - www.14460.go.to

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

*Alumini en general
*Vidres i miralls
*Mampares de bany
*Marcs a mida

Plaça Anselm Clavé, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
Tel. i Fax 93 760 06 93

Tallers Tobella s.l.

MECÀNICA, PLANXA I PINTURA

Ctra. N-II, núm. 5
SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 04 17

Roba i complements

c/ Ferrocarril, 7
08395 - Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel/Fax. 93 760 11 47

Primera nit de l'esport i el públic del galliner

Eren les 11 en punt de la nit del dilluns de la Festa Major. A la llissa del costat de la via força gent seguida per veure a les nenes ballar aeròbic a l'escenari de la carpa. A dins, a la pista de parquet s'hi marcava un gran rectangle central dibuixat per taules, cada una amb un ramet de flors i flamants comensals que eren -deia el modern presentador, si la memòria no em falla- els representants dels esports practicats al poble.

Les taules, majestoses i geomètricament centrades a la pista venien acotades pels passadissos de servei dels cambrers. Entre la banda de fora del passadís i la barana de tancament de la carpa, hi quedava un espai estret i llarg en forma de llenca, lloc on hi havien mal posades unes quantes cadires de plàstic. Puntualment a les 11, hora de començar l'aeròbic, diversos grupets de gent ja assentats a les cadires de plàstic. Al mig de la pista els distingits comensals, destacats protagonistes de la nit, a qui els llums i l'ubicació privilegiada els feia més lluents de cara. Seria que gaudien de bona forma física com bons practicants de l'esport, grata i sana activitat recomanada pel qui escriu?

Les àmplies bandes dels 2 passadissos amb cambrers amunt i avall ben bé immunitzaven als protagonistes de la nit de qualsevol mirada, salutació ni contacte, amb la presència d'aquell personal, allà postergat a les cadires laterals. Cap problema, tot en marxa, sols eren amics i familiars de les joves ballarines que anaven seient-se al arribar, agrupats per afinitats d'amistat, coneixences o familiars. A les 11, puntualment ja hi eren tots. Papa, sigues puntual, sinó no em veuràs. Que surto a les 11, a ballar amb les primeres.

Ben bé devien ser de 2 a fi de 12, i aquella gent encara sopant. Es veu que als organitzadors els havia sortit algun imprevist, cosa prou normal en aquests casos. Dels postergats espectadors, alguns ja bastant "mosca": havien baixat a mig sopar... ¡¡¡ esperant que tots aquells senyors acabessin!l. Des de les llenques alguns començaven a amoinar-se, l'ambient començava a ser incòmode i, des d'allà, pot ser quasi insultant. També a les taules, hi ha constància que a més d'1 comensal, aquella bafarada d'ambient enrarit també els va prou arribar.

Com a salvaguarda de crítiques facilonas a l'escrit al no ser convidat, permeteu descartar possibles ressentiments del signant per no seure al mig de la pista. Al cronista no se l'hi havia perdut res al sopar de la carpa: sols anava a veure ballar les nenes, tot i sentir una freda simpatia per l'acte muntat a la Festa Major. D'altra banda, ni cap membre de la Junta de l'Esport que més o menys practica li va suggerir, ni tampoc segurament s'hagués volgut sentir representat per l'esmentada Junta.

L'orgull de tenir 2 filles a l'escenari donava corda per aguan-

El Nou Santpolenc obre una porta a tothom que vulgui adreçar un escrit a la revista, expressant les seves opinions, crítiques, comentaris o, simplement, els seus pensaments sobre qualsevol tema. Els escrits no poden sobrepasar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. Podeu deixar-los a l'Oficina de Promoció Econòmica (Abad Deàs, 36) escrits a màquina, impresos o en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org

tar i comentar la situació amb d'altre gent. En mig del panorama l'amic Joan: regidor diligent i responsable, amunt i avall amb just neguit de coordinació. En una de tantes anades i vingudes, sent que el criden des del galliner i acut amablement:

-Mira Joan, que fa molta estona que esperem que acabeu de sopar perquè les nostres filles ens / us diverteixin. Ens feu dentetes aquí sopant: almenys convidats simbòlicament amb una copa de cava!!

-No puc. Això és del càtering, ràpid i seriós respon.

-Home, mira que les nostres filles us divertiran sense cobrar...! mentre, en Joan s'entorna a taula

Com a recurs mental per rebaixar l'incomoditat de la situació, a un se l'hi apareixen escenes cinematogràfiques vingudes de l'Edad Mitjana. Es tractava d'evitar sentir-se tractat com un més del "populacho", com una espècie de bufó postergat a la llenca seguit a terra o en un nivell més baix (naturalment!) que els senyors comensals. A les pel·lícules, als postergats els tiren un rosegó de tant en tant: que si de la cuixa de venat a mig escurar, que si ara els reguen buidant un bon vi de la copa de plata... què voleu que us digui, allà això s'hi trobava a faltar, molta gent per ser puntual va baixar a mig sopar.

Els senyors representants ara sí han acabat de sopar, els 2 grups de nenes ja han ballat i ho han fet prou bé. Aquestes s'ho mereixien com resultat de preparació i esforç de les monitores, del treball d'assaig i il·lusió de les protagonistes. Ara, a l'escenari, una parella de joves i moderns presentadors, a baix de l'empostissat, un altre parella, en aquest cas de ballarins professionals, allò de la TV dels concursos de les nits de cap de setmana, ... Alguns dels espectadors començaven a desfilar, l'endemà era dia de feina o ves a saber si se'ls acabava la corda d'espectador resignat.

El subconscient que també l'acompanya a la festa Major, constantment bombejava prudència i maduresa: home, que es el 1er any que ho fan. Que també poden millorar! De cara a l'any vinent i amb tota la simpatia als organitzadors, de veritat, ni que sigui per l'esforç esmerçat, si es torna a muntar un acte semblant desitjar-los-hi que els vagi tant o més bé que enguany. Que el sopar els ben aprofiti als dignes representants, amb els balls com alegre digestiu, i que tots, pobres i alegres, de passada també gaudim de l'espectacle de les petites dels grans i del conjunt de fi de festa.

Això sí, per l'any vinent, els de l'Organització penseu si us plau amb un petit detalllet d'agraïment per l'esforç de les nenes que després us divertiran. I, sobretot, no oblideu guardar les engrunes i rosegons pels pobres postergats a l'altre cantó de passadís. Mira que no us embrutareu si els fireu el pa és sense sucari. Així, mentre aquells del galliner s'entretenen esperant, pobres... de rebot maten la gana.

Josep Parés i Torrus

**TOLDOS
MATAS**

Venda i instal·lació de cortines i tendals de protecció solar confeccionats en lona acrílica, armadors en Duroaluminí anoditzat amb accionament manual o sistemes de control elèctric i automàtics.

Capotes decoratives i publicitàries.

Tota classe de treballs amb lones (pabellons per jardins, sostres falsos, tendals amb lona, subministrament de plèdies, etc.)

Lanes disseny per a tendals SAULEDA S.A.

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ O TRUQUIN'S

Platja Cassa, 48 (N-II, davant RENFE) · Tel. 93 792 37 19
08350 ARENYS DE MAR

Llastarry
COMERCIAL, S.L.

Agnès Canadell

G È N E R E S D E P U N T

Fabricació pròpia

Preus directes de fàbrica

De dimarts a dissabtes de les 17:30 a 20:00

Riera Buscarons, 41

08360 Canet de Mar

Viure a l'edat mitjana i més

Amic Josep,
Sens dubte has de tenir molt temps sense saber que fer, doncs el teu escrit em sembla un autèntic "bestseller" digne de la imaginació d'un escriptor o guionista d'allò més fantàstic.

Com que jo, per sort, no dispo del mateix temps que tu, et contestaré amb unes quantes línies:

· En cap moment no vaig demanar a les nenes que ens vinguessin a divertir, el que vaig fer és demanar la col·laboració del *Gimnàs Mou-te*, que molt amablement vaig tenir des del primer dia, i que espero poder tenir en el futur.

· Al sopar hi podia assistir qui volgués, pagant el tiquet corresponent, fos com Entitat Esportiva, fos com particular, tal i com varen fer algunes persones.

· Entre les taules del sopar i la barana de tancament, hi havia una filera de taules petites amb les seves corresponents cadires, perquè la gent que no havent anat a sopar i volgués gaudir del lliurament dels premis i de les actuacions, ho pogués fer, sense haver d'estar dreta.

· En el cas de voler quelcom per beure, el bar de la Carpa estava obert.

· Les actuacions, crec que totes varen ser d'una gran qualitat, des de la de les nenes, passant per la de les monitores d'aeròbic, fins la dels ballarins professionals que varen saber meravellar a un públic entusiasta, que va tenir la gran sort de veure una actuació d'aquestes característiques en directe (malauradament veig que com es diu, l'excepció confirma la regla, i que naturalment l'excepció ets tu, Josep).

· Una cosa més, parles de postergats, crec que almenys en el teu cas, és una autopostergació, i ja que anomenes l'Edat Mitjana, no serà perquè és en la que realment estàs vivint...?

· Finament, dir-te que assumeixo el retard amb que es va començar, degut a uns fets imprevistos que ara no venen al cas. Hi ha coses que s'han de polir, no dubtis que de cara a la Segona Festa de l'Esport, el Consell Municipal d'Esports ja hi estem treballant.

Josep, tal com em vares demanar, he contestat el teu escrit

Joan Piqueras i Rigau
Regidor d'Esports

Punt i final

No pensava escriure res més sobre el local de l'actual Centre Cultural i d'Esbarjo, però en el número 34 de l'ENS del mes de juny del 2001 hi ha un article signat per en Manel Roig que conté unes afirmacions que no són certes i que m'agradaria aclarir.

No es tractava de comprar una casa com ens vol fer creure en aquest article; per això sempre han actuat els notaris. Es tractava de posar en marxa un local públic per fer-hi tota mena d'actes culturals i això comportava complir unes normes que en aquell moment el local no complia i tampoc hi havia diners per finançar-ho.

En aquells moments, el grup de teatre estàvem assajant una obra de l'Amor Social, quan va venir el Sr. Sagristà a demanar-nos si podíem preparar una obra de teatre extra per inau-

gurar el local; naturalment tots varem dir que sí. Llavors ens va dir que com que les autoritats que hi havia en aquells eren molt permissives amb amb els locals de l'Església pel que fa a permisos, normes i impostos, el millor era passar el local a nom de l'entitat religiosa. I així va quedar.

La meva col·laboració amb el local va començar aquí i encara continua; no com altres. En cap lloc dic que comprar l'entrada per veure un espectacle sigui un sacrifici ni tampoc menyspreo els donatius a la safata de l'Església; ben al contrari, comprar l'entrada és un plaer i el donatiu, una satisfacció. Tampoc he escrit enlloc que l'Església es mantingui de donatius, perquè no ho sé i suposo que té altres mitjans de finançament.

Finalment, crec que l'Església com a representant de Crist a la terra està molt bé, però el representant del poble és l'Ajuntament, que és la institució que tots, ens agradi més o menys, hem escollit a les urnes.

Antoni Roura Pascual

Més pàrquings i voreres més amples

Benvolguts santpolencs:

Volem exposar-vos un tema que ens afecta a tots i donar-vos la nostra opinió tan equànime com sigui possible.

L'augment del nombre de vianants i de cotxes circulant són aspectes que es donen cada vegada més a la nostra vila durant aquesta època de l'any i són una mostra de dinamisme. Però aquest fenomen, al mateix temps, ha comportat un problema creixent que només es pot solucionar si hi ha prou consciència ciutadana: calen més places de pàrquing i voreres més amples per als vianants.

Resoldre aquest problema no és només responsabilitat de l'Ajuntament. Tothom hi ha de col·laborar i sobretot els propietaris i veïns dels carrers afectats. Si concretem el problema en la millora que es vol fer al carrer Roger de Flor, pensem com era abans: un carrer de cort, sense gaire importància, enmig dels carrers Havana i Tobella. Comparem-lo amb l'aspecte d'avui, amb botigues, pisos i cases. Ara és un carrer important d'entrada per als vehicles que venen de la Nacional II i un carrer concorregut pels vianants que van al mercat els divendres.

L'arranjament del carrer Roger de Flor ens ha de sensibilitzar i demana vincular-nos directament en una qüestió que és la de poder millorar molt la circulació i l'estètica de la nostra vila. Recordem que quan es va arranjar el carrer Nou i d'altres carrers, els veïns i propietaris hi van haver de col·laborar. Si ara, amb la reforma que s'hi vol fer, alguns s'hi oposen, significarà un greuge comparatiu per a altres veïns que s'han trobat en les mateixes circumstàncies.

En el cas que els qui s'oposen tinguessin tanta força que l'Ajuntament se'n fes enrere, nosaltres demanem, com a mínim, que en aquest carrer es consideri la prohibició d'aparcar-hi. D'aquesta manera es convertiria en un carrer de fàcil accés per a tothom: vianants i vehicles.

Tant de bo que l'augment de places de pàrquing fora vila i l'amplària de les voreres converteixin els carrers del nostre poble en una tranquil·la vila peatonal.

Susana Calero, Ramona Roura, Mª Rosa Nualart, Julian Berzal, Lluís Cabruja, Carme Zapater, Josefina Mas, Júlia Illa, Montserrat Sagristà i Carles Juve.

Proposta de trencament

Convergència Democràtica de Catalunya - Agrupació Local de Sant Pol de Mar

Benvolgut senyor,

El dia 13 d'octubre a petició del Comitè executiu de l'agrupació de Sant Pol de Mar es va convocar l'Assemblea Extraordinària, en la que el segon punt de l'ordre del dia era la proposta de trencament del pacte o acord de suport parlamentari existent entre CiU i el Partit Popular.

Per aquest motiu, us trametem aquesta carta per posar-vos en el vostre coneixement que en aquesta Assemblea es va acordar:

1) Que l'Agrupació Local de Sant Pol de Mar demana de forma formal que CDC trenqui qualsevol pacte o acord de govern que tingui amb el Partit Popular en el Parlament de Catalunya i al Parlament espanyol.

2) Que comenci negociacions per aconseguir suports parlamentaris puntuals o globals fins a finalitzar la legislatura amb Esquerra Republicana de Catalunya.

Els motius pels que es proposa aquest trencament, són uns motius prou importants com per tenir-los en compte i que tenen i tindran una vital importància en els esdeveniments futurs del nostre país.

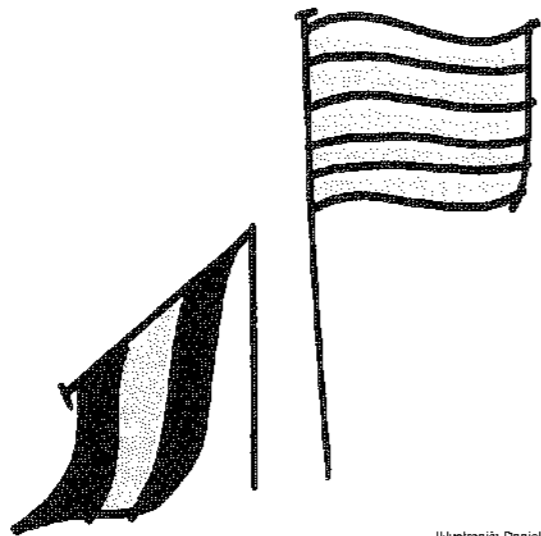
Aquest pacte que estem mantenint amb el Partit popular és un pacte totalment antinatural, un pacte entre un partit nacionalista català i un partit anticata-

lanista; És un pacte que el poble català i en especial el que ens i en especial el que ens dona suport a les eleccions no pot entendre, o majoritàriament no pot entendre ni recolza i no ens dona cap benefici ni aquí ni a Madrid.

Les darreres declaracions del Sr. José Maria Aznar referent als temes dels nacionalistes, recolzades pel senyor Alberto Fernández, el cas Gescartera i, finalment, que tant el Partit Nacionalista Basc o CDC quedessin exclosos del Tribunal Constitucional són inadmissibles i que no podem seguir tolerant, sense deixar de banda el paper que va tenir el grup del Partit Popular en el Parlament en l'últim debat i el que ha fet en cada una de les aparicions que fan un per un dels seus parlamentaris començant pel Sr. Marià Curto i acabant pel Sr. Alberto Fernández durant tota la legislatura.

Si els companys d'Esquerra Republicana de Catalunya ens comuniquen la seva intenció de poder iniciar un final de legislatura conjuntament amb ells creiem que seria convenient negociar i formalitzar un pacte amb ells.

Jordi Xumetra i Gurri (Director), Màrius Martí Gutierrez (Secretari) i Joan Xumetra i Pujol (Cap del Grup Municipal de CiU a Sant pol de Mar)

Il·lustració: Daniel Solano

"L'Agrupació Local de Sant Pol de Mar demana de forma formal que CDC trenqui qualsevol pacte o acord de govern que tingui amb el Partit Popular en el Parlament de Catalunya i al Parlament espanyol"

Més sobre l'aigua

Jordi Carreras i Torrus

La qualitat de l'aigua ha originat una forta polèmica a alguns pobles de l'alt maresme. El número de març de l'ENS se'n va fer ressó. Davant les queixes dels veïns, les administracions han intentat tranquil·litzar a la població assegurant que l'aigua subministrada és absolutament potable i no suposa cap risc per la salut.

Legislació

El decret 1138/90 aprova la reglamentació tecnicosanitària per a l'abastament i control de les aigües de consum públic, i estableix les condicions que ha de complir l'aigua per a ser qualificada com a potable.

La directiva 13/98 del Consell de la Unió Europea relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà va ser aprovada pel novembre de 1997 i està pendent de ser transposada a l'estat espanyol.

Queixes dels veïns

Tradicionalment la qualitat de l'aigua s'ha valorat d'acord amb el que podríem anomenar "percepcions sensorials". Si l'aigua surt clara, fresca i té "bon gust", ens en refiem. I qualsevol anomalia que poguem detectar ens fa saltar la senyal d'alerta. Això va fer que alguns veïns, com el cas d'Arenys de Mar, fessin analitzar l'aigua pel seu compte. El resultat obtingut va ser que els paràmetres sodi, ferro i manganès sobrepassaven els límits permesos per a l'aigua potable. L'augment de sodi afecta al gust i els episodis puntuals d'òxids de ferro i manganès provoquen color i fins i tot terbolesa.

Val a dir que, malauradament, no sempre és així. L'aigua, per més clara i fresca que ens sembli, pot estar fortament contaminada, tan microbiològica com químicament. Els controls analítics són per tant fonamentals per valorar la qualitat de les aigües de consum. El RD 1138/90 estableix també el nombre i tipus de controls analítics que cal realitzar per cada abastament.

Potabilitat i risc

Segons el decret 1138/90 el terme "potable", referit a una

aigua de consum públic, és un terme de tipus legal-administratiu. I cal no confondre-ho amb els efectes sobre la salut. Aquests dos conceptes poden estar més o menys relacionats, però si no es diferencien bé originen malentesos.

L'actual reglamentació d'aigües de consum contempla 64 paràmetres, i per la majoria d'ells estableix un nivell guia (o

valor desitjable) i una concentració màxima admissible (o valor màxim tolerat). Els valors de les concentracions màximes admissibles representen la qualitat mínima que se li pot exigir a una aigua potable.

Aquests valors es fixen a partir d'estudis epidemiològics i adopten marges de seguretat considerats adients per a la població. Per tant sobrepassar els valors permesos, si bé no comporta necessàriament un problema de salut, sí que suposa un risc superior al legalment acceptat.

Aigües de consum i opinió pública

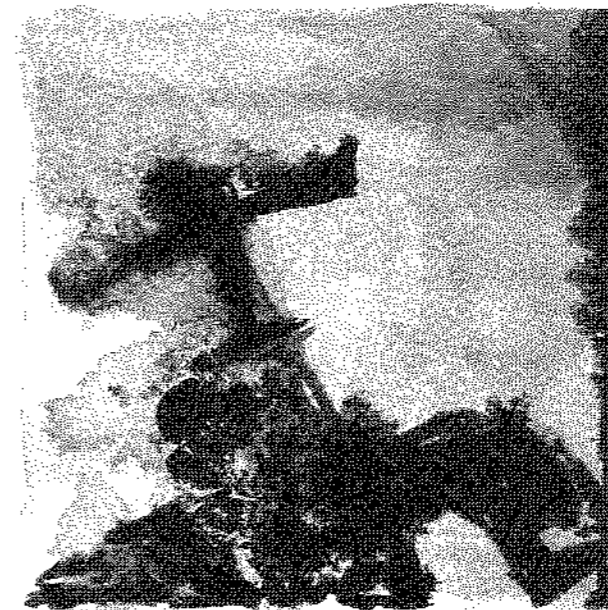
La responsabilitat de proveir o distribuir l'aigua va associada amb la d'informar. I el no fer-ho, o no fer-ho puntualment, és el que provoca la mobilització dels veïns, com ha succeït en alguns municipis de l'alt maresme. I això sempre és font de conflictes, ja que aleshores el debat no va més

enllà de la discussió d'uns resultats analítics.

I és que la veritable responsabilitat d'informar té que veure, no només amb la transparència dels resultats analítics, sinó també amb el grau de compliment dels requeriments tècnics i amb la valoració dels riscos associats en el seu context.

L'explicació pública de com s'adopten marges raonables de seguretat i que no es passa mai de risc zero a risc total és un problema de comunicació encara no resolt. I és important, perquè aquesta és precisament la diferència entre donar dades i donar informació.

Sense el context la informació queda en notícies, pures sensacions que no produeixen coneixement sinó més aviat confusió i desconfiança.

Il·lustració: Anna Sauri

"La responsabilitat de proveir o distribuir l'aigua va associada amb la d'informar"

La millora del carrer Roger de Flor

Francesc Pomés i Roca - Alcalde de Sant Pol de Mar

Benvolguts Convilatans/nes:

No és estrany que qualsevol obra nova o de millora d'un carrer, d'una plaça, d'un equipament, etc., feta o projectada per l'Ajuntament, sigui motiu de crítiques a favor o en contra, ja que no tothom es mira les coses sota el mateix prisma; uns procuren trobar-hi la part positiva, per a altres, no és del seu gust, altres els hi convé oposar-s'hi per motius polítics, altres perquè va en contra dels seus interessos i altres perquè gaire bé tot el que fa l'Ajuntament ho critiquen per sistema. Això és així, i també val a dir que, sovint, projectes que abans de tirar-los endavant o en fase de construcció, han estat criticats desfavorablement, un cop acabats, se'ls hi ha reconegut la seva validesa i utilitat.

Feta aquesta introducció és el moment de parlar sobre el projecte de reestructuració i millora del carrer Roger de Flor, que l'Ajuntament vol portar a terme pensant que és una obra indispensable i urgent, atès que el seu estat actual és deplorable, especialment les voravies, intransitables totalment.

Amb aquest objectiu es redactà un avantprojecte, el qual es va posar a disposició dels veïns afectats per si tenien a bé mirar-lo i poder fer-se cabal de l'obra projectada. Algú va demanar-ne fotocòpies, però en ser tot just un avantprojecte, i per tant, no estar aprovat de manera oficial, vàrem creure que no era oportú facilitar dites fotocòpies, sinó simplement mirar-lo i prendre'n oportunes notes si així ho creien; això va provocar queixes força irades per part d'alguns veïns contraris a l'obra. Al cap d'uns dies, concretament el 28 de juny, va estrair al Registre de l'Ajuntament una carta amb de 36 signatures de propietaris d'aquell carrer oposant-se a l'obra; també cal dir que han entrat altres cartes amb signatures a favor, i voldria destacar que la majoria dels que firmaren en contra no ha vist l'esmentat avantprojecte.

El que es pretén fer, contempla eixamplament de les voravies -2 mts. per un costat i 1'20 m. Per l'altre-, plantant-hi tarongers o limoners petits -dels que no creixen gaire- al costat de la voravia més ampla. Això, naturalment, impedirà l'aparcament de cotxes, la qual cosa és

considerada molt greu per els que s'oposen a la remodelació; perquè, segons ells, resultaria molt perjudicial per el comerç de Sant Pol; opinió que jo, ni com Alcalde ni com a santpolenc, no comparteixo per vàries raons; una d'elles és que la gran majoria dels cotxes que aparquen en aquell carrer -uns 25 ó 30-, no ho fan per anar a comprar, sinó que hi estant permanentment i a penes es mouen durant el dia i algun ni en una setmana; l'aparcament que veritablement serveix per anar a comprar, és el del solar de l'antiga fàbrica Sauleda; per altra part, amb les voravies molt més amples, tant els vianants del mateix carrer com els que baixen de la zona de l'"Hotel" o qualsevol

altre que passi per allà, podrà transitar còmodament, amb tranquil·litat, especialment aquells que es veuen obligats a anar amb cadira de rodes, pares o mares amb colxet de criatures i tots els que vagin a comprar amb el carret de la compra, cosa que ara és impossible si no et vols jugar la vida.

Ningú em negarà que el carrer Roger de Flor és la via principal d'entrada a la població venint del costat de Calella, i com a tal, és lògic que li vulguem donar una imatge digna, que faci goig i doni bo de passar-hi; per això demanaria als que s'oposen al projecte que reconsiderin la seva postura.

Tots volem que la nostra vila faci goig i guanyi en qualitat; i certament, arribar actualment a Sant Pol per aquella banda i veure l'estat en que es troba aquell carrer, diu molt poc a favor dels santpolencs i menys dels que hem de vetllar per la millora constant del poble. És

per això que l'Equip de Govern Municipal vol dur a terme el projecte, pensant en que el conjunt de la població en sortirà beneficiat, si bé els que més profit en trauran seran els propis veïns.

Quant a la supressió de places de pàrquing, penso que cal reflexionar-hi. És important disposar de forces places d'aparcament i hem de vetllar per crear-ne de noves; però més important és que els vianants puguin circular amb comoditat pels carrers, sense obstacles; i estic segur que això sí beneficia el comerç, més que haver de caminar per voravies estretes, amb incomoditats i entrebancs.

Il·lustració: Daniel Solano

"Aquest carrer és la via principal d'entrada a la població venint del costat de Calella i és lògic que li vulguem donar una imatge digna"

Els accessos a les vies del tren

Francesc Pomés i Roca - Alcalde de Sant Pol de Mar

Benvolguts convilatans/nes:

El propassat mes d'agost, aquest Ajuntament va rebre un escrit de RENFE comunicant que pretenia tancar tots els accessos a la via del tren que ells consideren "passos viciosos", per tal que no puguin ser travessats pels vianants i així evitar possibles accidents. Òbviament vàrem reaccionar en contra, manifestant la nostra rotunda oposició, si més no, sense que ens donessin una alternativa, com es ara passos soterranis. RENFE al·lega que a Sant Pol els passos soterrats resulten ser molt difícils i problemàtics de construir per diferents raons, manca d'espai i perquè pel costat de la platja, quan hi ha temporals forts i se'n duu tota la sorra, ja sabem el què passa, l'aigua arriba a travessar la via. I quin seria el resultat en aquest cas?. No obstant això, en aquest moments tenim una entrevista concertada amb el Cap responsable de passos a nivell de RENFE per parlar sobre el tema i buscar solucions.

És cert que, fins al dia d'avui, A Déu gràcies, no hi ha hagut cap accident, però el perill de que hi fossin és gran i RENFE diu que no vol assumir més temps la responsa-

bilitat, la qual cosa l'hem de considerar lògica, i per això, mal ens pesi, fa pocs dies tots vàrem poder observar com prolongaven el mur existent, tapiant tots els accessos a la via, concretament davant el bar "El Moll", davant l'Ajuntament, davant "Can Coromines" i el parterre davant la cantonada del carrer La Riera amb Consolat del Mar.

La intenció de RENFE, però, anava més lluny, volien clavar sobre les toves de la paret existent, unes tanques metàl·liques d'una alçada d'un metre aproximadament, amb la qual cosa la façana marítima del carrer Consolat del Mar quedaria "engaviada". Ràpidament vàrem aturar aquesta projecció mentre no s'hi trobés una altra solució que, protegint la seguretat física de les persones, no causés cap mal efecte. Després de mantenir diverses reunions, hem aconseguit evitar la tanca metàl·lica. El que es farà serà portar l'alçada de 90 centímetres que hi ha de màxima en algun punt del mur, a tota la llargada, de manera que des de qualsevol punt de la voravia hi haurà aquesta màxima alçada.

Aprofitant l'avinentsa que ens ofereix el Nou Santpolenc, he considerat oportú informar sobre la problemàtica comentada.

Il·lustració: Paulina Bedrack

"RENFE al·lega que a Sant Pol els passos soterrats resulten ser molt difícils i problemàtics de construir"

Productos Naturals Biologics

Herbes

A la botiga hi trobareu:

- Plantes medicinals
- Farmàcia natural
- Jaleas
- Aliments sense glúten
- Pans i cereals integrals
- Aliments per a diabètics
- Productes frescos: hamburgueses vegetals, seitan, tofu
- Cosmètica natural (No testada amb animals)
- Oli, vi, vinagres, llet de soja, llet d'avena, llet d'arròs.

I al centre terapèutic:

- Consulta de medicina natural.
- Iridiologia
- Cromoteràpia
- Estètica natural
 - Depilacions
 - Massatges
 - Tractaments facials i anti-cel·lulitis
- Medicina esogètica (Acupuntura amb color)
- Reflexologia podal
- Quiromassatge
- Reiki
- Control de pes sistema NOVA LINE

C/ Consolat de Mar, 53
08305 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 20 85

C/ Roig i Jalpi, 2
08397 Pineda de Mar
Tel. 93 762 37 50

I ara més novetats!

Nou sistema de control de pes
Amb la forma més avançada d'**Evaluació per Interacció Lluminosa**
(Confecció per ordenador de percentatges comparats de grasa, masa muscular i aigua)

El mètode de control de pes és recolzat per un equip humà professional i rigorós, format per biòlegs i dietistes que garanteixen un estudi professionalitzat de cada cas.

Per tant, t'assegurem una feina seria i eficaç que donarà solucions reals als possibles problemes que et pot causar la teva figura.

INFORMI'S !**La gent gran i les caigudes**

Carme Ponsa, Fisioterapeuta

Aproximadament una tercera part de les persones més grans de 70 anys pateixen cada any una caiguda.

I cal tenir en compte que el 80 % de les caigudes es produeixen a casa.

I que el 95 % es produeixen mentre es realitza una activitat quotidiana.

Les caigudes són, per tant, freqüents:

- El 6 % de les caigudes provoquen fractures (el 35 % de coll i fèmur)
- El 9 % algun traumatisme que cal curar.
- El 85 % no presenta trauma aparent, però sí, en molts casos, importants conseqüències de caràcter psíquic, com ara la por a tornar a caure, o un estat d'ansietat i pèrdua de confiança que pot predisposar a un aïllament social i alteracions del comportament.

Causes de les caigudes:

- L'envelliment: que altera l'estabilitat i augmenta el risc de caure, ja que comporta una disminució dels reflexes, de la funció visual i auditiva del tò i la força muscular.
- Malalties cardio-vasculars o neurològiques (vertigen, disminució sobtada de la tensió arterial...)
- Malalties que afecten a la funció de l'equilibri (visió, problemes d'oïda interna...)
- Medicació (sedants, antidepressius, ansiolítics...)
- Factors de l'entorn: Perills de la llar, forma de vestir.
- Osteoporosi.

Seguretat a la casa:

Hem dit que el 80 % de les caigudes es produeixen a la llar. Moltes caigudes són evitables si s'identifiquen els riscos i es prenen mesures necessàries per minimitzar la possibilitat de caure.

Escales:

- Han d'estar suficientment il·luminades.
- Les alfombreres, ben enganxades a terra.
- No deixar objectes que dificultin el pas.
- No utilitzar moquetes estampades o molt fosques.
- Instal·lar passamans als dos cantons de l'escala.

Lavabo:

- Col·locar una catifa antilliscant per entrar i sortir de

la banyera amb seguretat i evitar caigudes accidentals.

- Col·locar peces adhesives antilliscants al terra de la banyera i de la dutxa.
- Es recomanable utilitzar un plat de dutxa, ja que és de més fàcil accés.
- Instal·lar barres per agafar-se a les parets del voltant de la dutxa.

Habitacions:

- Mantenir el terra lliure d'objectes desordenats.
- Tenir una llum o llanterna prop del llit.
- Instal·lar una llum nocturna en el camí entre l'habitació i el lavabo.

Cuina:

- Netejar restes de líquids o menjar caigut al terra immediatament.
- No utilitzar productes antilliscants per netejar el terra.
- Utilitzar tamborets d'esglaons amb un passamà.

Espais on es fa vida:

- Col·locar els mobles de manera que quedi pas lliure a les habitacions.
- Eliminar taules baixes, revisters, descansapeus i plantes dels llocs de pas.
- Assegurar les parts lliures de les catifes i similars amb cinta adhesiva.
- Mantenir els fils elèctrics i de telèfon fora dels llocs de pas.
- No enfil·lar-se en tamborets inestables, cadires, escales...

Animals de companyia:

- Vigilar molt bé al aixecar-se que no els tinguem entre els peus.
- Si venen corrents a saludar-nos, aturar-se.

• **disseny gràfic**

imatge corporativa, catàlegs, autoedició...

• **serveis d'impressió:**

offset, digital (larges, prospectes...)

serigrafia, estampació (adhesius, samarretes...)

gran format digital (posters, cartells...)

acabats (plafonats, plastificats, encapsulats)

• **retolació**

vehícles, rètols comercials, lones...

• **articles de promoció** (clauers, bolígrafs, encenedors...)

Digit
G R A F I C S

serveis integrals en disseny gràfic
producció i estratègies publicitàries

Bar Pluton

C/ Nou, 23 - Tel. 93 760 21 65
SANT POL DE MAR

Serralleria

PONENT

Tancaments d'Alumini

C/ de Sant Galderic, 23 - Nau 4

Tel/Fax 93 760 09 51

Zona Industrial Sant Pol de Mar

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel. 666 39 10 29

**Aigua, Gas
Electricitat i Calefacció**

MELCIOR CASTELLAR SOLER

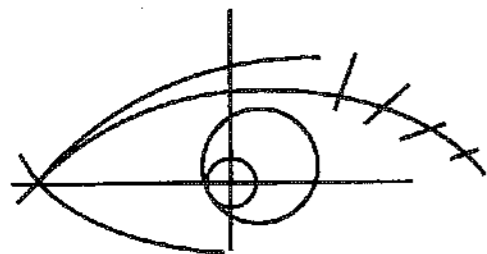
Instal·ladors autoritzats pel Departament d'Indústria
de la Generalitat

Riera Vaquer, 23 - Baixos

Verge de la Mercè, 24

08395 Sant Pol de Mar

Tel. 93 760 06 75

òptica st. pol

plça estació, 2 - 08395 st. pol de mar
tel. 93 760 45 46 fax 93 760 45 43

- Revisions oculars gratuïtes

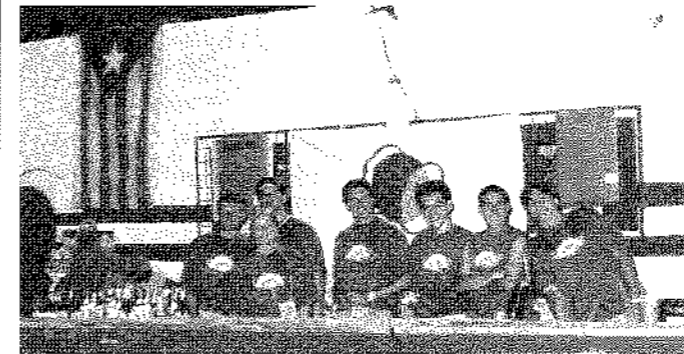
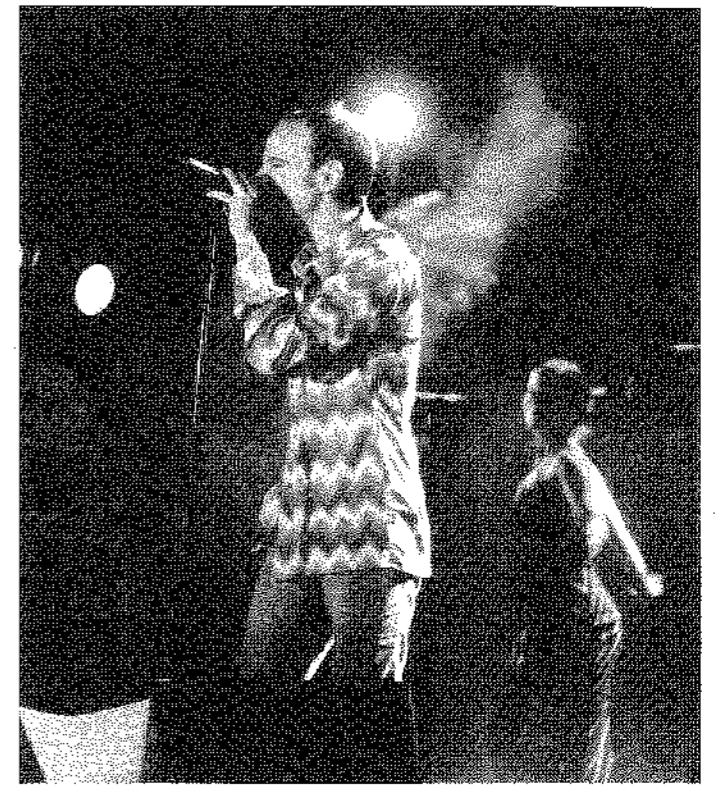
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït

- Adaptació de lents de contacte

- Taller de muntatge propi

**Segon Concert d'Estiu al
Camp de Futbol**

El Consell de Joventut un any més ha tornat a viure el seu somni de l'any passat. La veritat és que viure el que vam aconseguir l'any passat va ser massa. Portar un grup com els Lax'n'Busto a la nostra vila i acabar guanyant fons per poder muntar altres activitats va ser tot un èxit i una alegria gairebé inexplicable. Però aquest any, tot i els dubtes inicials provocats bàsicament per l'augment del preu del grup, no ens hem quedat enrera. El concert d'aquest any va sortir rodó i tot gràcies a vosaltres, als sant-polencs que es llencen a cada activitat que muntem. Mil quatre-centes persones de Sant Pol i rodalies saltant i movent-se al so de la música de Els Spuds, Them i Els Pets. Gràcies a tots els que van fer possible que aquest any tornéssim a gaudir d'una altra nit de somni a Sant Pol en especial als patrocinadors i a la brigada de l'Ajuntament que es van portar molt bé amb nosaltres. També hem d'agrair als dos grups que ens van acompanyar per la paciència que van haver de tenir en molts moments. Per últim comentar que pot semblar mentida però un any més vam tancar caixa sense despeses, això vol dir que si Déu vol i el cos aguanta hi haurà concert l'any vinent. Des d'avui comencem a preparar-lo per vosaltres.

Cinema a la fresca

Però el Consell de Joventut no només organitza una activitat anual. Aquest any també hem organitzat un cinema a la fresca, amb una bona acollida per part de la gent del nostre poble. Unes 400 persones es van arribar a la plaça de la punta per veure la comèdia "Los padres de ella" una activitat que organitzàvem per primera vegada i que va sortir prou bé, a jutjar per les opinions dels assistents. Pel que fa a la nostra organització l'any vinent haurem de preparar més cadires perquè els assistents van esgotar les que llogàvem i això es una bona prova de que la gent del poble col·labora i ens recolza per tant esperem repetir-la també l'any vinent.

Estem Preparant...

I pel que resta d'any estem preparant, una conferència, la Castanyada, el Caga Tió Solidari i altres activitats que ja anirem anunciant amb cartells pels carrers del poble.

El Consell de Joventut informa

També volem aprofitar aquesta pàgina amb les nostres activitats, que a partir d'ara serà una secció fixa de la revista del nostre poble, per fer una crida a tots els joves entre 16 i 30 anys que vulguin formar part del Consell de Joventut.

Si teniu ganes de organitzar activitats per al nostre poble i per a la resta dels joves no dubteu en formar part del consell, estem oberts a tot i a tothom. Si teniu alguna queixa o suggeriment no dubteu en fer-nos-el arribar ja sigui assistint a una reunió o bé deixant una carta a la bústia que trobareu al Punt d'Informació o via e-mail a l'adreça:

conselljoventut@yupimail.com

aprofitem l'avinentesa per convocar-vos a tots els joves també a la propera assemblea general que farem el dia 22 de Setembre a les 8 del vespre a la Sala Polivalent.

Sant Pol podria tenir un germà cubà i

Il·lustració: Daniel Solano

Un grup de santpolencs, alguns dels quals són veïns del carrer Manzanillo, van decidir viatjar a Cuba i aprofitar la travessia per visitar la població que dóna nom a aquest carrer. I un bon dia van pensar que seria una bona idea plantejar la possibilitat d'agermanar Sant Pol amb Manzanillo...

Entrevista a l'alcalde **Francesc Pomés** respecte al possible agermanament entre Sant Pol i Manzanillo (Cuba)

“La proposta ha estat ben acollida a Manzanillo”

Com va néixer la idea d'agermanar Sant Pol amb Manzanillo?

Em va venir a veure un grup de santpolencs que tenien previst viatjar a Cuba i visitar aquesta ciutat i em van plantejar la possibilitat d'agermanar la nostra vila amb Manzanillo.

I què li va semblar la proposta?

En un principi m'hi vaig mostrar reticent ja que Cuba és un país massa llunyà i se'm fa difícil imaginar quin tipus d'activitats podran organitzar les dues viles conjuntament si és que acabessin per agermanar-se. D'altra banda, jo tenia entès que l'usual era buscar una població que tingués afinitats amb la nostra i Manzanillo és una ciutat bastant més gran i més poblada que no pas Sant Pol. De totes formes, jo tampoc vaig voler posar cap impediment a la iniciativa i quan em van demanar que fes una carta a l'alcalde de Manzanillo ho vaig fer.

Però hi ha una relació històrica entre les dues.

Sí. Aquest és el punt positiu. Alguns santpolencs van viatjar a Cuba a fer les Amèriques durant el segle passat, com per exemple en Francesc Xavier Roca i Pujol, que vivia a Manzanillo i que va fer una gran fortuna gràcies a la canya de sucre. En concret, aquest santpolenc va establir una fàbrica i disposava d'una de les plantacions més extenses de canya de Cuba.

També va ser l'introduïdor del tren en aquest país, ja que va fer-se construir un ferrocarril que unís la seva fàbrica amb la plantació.

Per això Sant Pol té un carrer dedicat a Manzanillo.

Exacte, en homenatge a aquests santpolencs que van anar a fer les amèriques. I no només és el cas del carrer Manzanillo, sino també el del carrer Havana o el del carrer Santa Clara.

Que els va semblar la proposta a Manzanillo?

Doncs va tenir una molt bona acollida per part de l'alcalde de Manzanillo que ens va contestar amb una carta molt entusiasta.

Així, tot va sobre rodes.

Sí, però a l'Ajuntament no ens podem ocupar d'un tema com aquest. Això ja ho vaig explicar als impulsors d'aquesta iniciativa, que ho van entendre i van dir que ja s'encarregarien ells dels tràmits necessaris.

I com està el tema?

Doncs, no ho sé del cert. Les últimes notícies que en vaig tenir van ser que el senyor Lluís Cabruja, un dels membres del grup que va viatjar a Manzanillo, havia parlat amb el consolat de Cuba. Caldrà esperar a veure quina direcció prenen les coses.

Hi havia hagut algun altre intent d'agermanar Sant Pol?

Sí. Recordo que un estiu molt vinculat a Sant Pol va intentar agermanar la nostra vila amb una població del nord d'Itàlia. I en aquest cas sí que hi havia moltes afinitats. El poble era de costa, vivia del turisme i tenia una població i unes proporcions molt similars a les de Sant Pol.

I no va prosperar?

No. Vaig escriure una carta a l'alcalde d'aquesta població per proposar-li l'agermanament però mai vam rebre resposta.

“Un santpolenc que vivia a Manzanillo va establir una fàbrica i disposava d'una de les plantacions més extenses de canya de Cuba. També va ser l'introduïdor del tren en aquest país, ja que va fer-se construir un ferrocarril que unís la seva fàbrica amb la plantació.”

De Sant Pol a Manzanillo (Cuba)

(Notes i reflexions d'un viatge) per Lluís Cabruja i Garriga

Éra l'any 1938. Des d'aleshores i per raons familiars he estat vinculat a Sant Pol. Vivia ja al carrer de Manzanillo. Qui m'havia de dir que de gran aniria a la ciutat cubana d'aquest nom! Avui entenc i comparteixo els motius que van tenir alguns santpolencs que amb nostàlgia havien deixat Cuba i batejaren alguns carrers amb noms de ciutats on ells havien viscut.

"Cuba, qué manera de quererte" és un eslògan publicitari actual que ben bé resumeix els sentiments de tants i tants catalans que al segle XIX hi van anar. Avui, nosaltres sentim el mateix, després d'haver-ne tornat. Quan he recuperat el temps perdut, trobant antics companys d'escola i de servei militar, veïns i família, faig a Sant Pol noves amistats. A partir d'aquí va sorgir la idea de visitar Cuba. Així que amb un grupet de vilatans i amics decidim fer el viatge amb dos objectius fonamentals: conèixer una terra mítica que havien estimat, altres avantpassats nostres i posar fil a l'agulla per a un possible agermanament entre Sant Pol i la ciutat de Manzanillo. Seria com retre un homenatge a una població que un dia van escollir uns santpolencs i que aquests,

nostàlgics, en van deixar memòria i per sempre a la vila. I així, al marge d'ideologies polítiques, uns altres vilatans ho vollen commemorar i agrair, suscitant entre ambdues poblacions un intercanvi cultural i social, com a símbol de la unió de dos pobles.

Vam proposar-ho al senyor Pomés que va acollir la idea amb la mateixa il·lusió que nosaltres. En aquestes pàgines podeu llegir la carta que el nostre alcalde adreça a la màxima autoritat municipal de Manzanillo per sol·licitar l'agermanament, i la resposta d'aquest, que ens va donar a mans quan ens va rebre. Ens va preguntar per què els catalans havien tingut tant d'interès per Cuba. Només vam tenir temps per fer-li una breu explicació referida a la nostra vila, però ara la faig més reflexionada, preguntant-me igual que tant visitants han fet quan hi han anat: què hi havien anat a fer tants catalans? Quan van arribar-hi? Per què? Quin era el perfil d'aquella terra mítica anomenada Cuba, en temps dels besavis? Resumiré la petjada dels catalans a Cuba durant el segle XIX.

Abans, el 20 d'octubre de 1492 va ser descobert

ta per Cristòfor Colom. Va prendre possessió de l'Illa, que els naturals en deien Guanahani. En el segon viatge de Colom, el 25 de setembre de 1493 anava acompanyat de Pere Margarit, que era el cap militar de l'expedició, i de fra Bernat Boïl, monjo de Montserrat, cap de la missió evangelitzadora.

Castella no va permetre que Catalunya, Aragó, València i el País Basc comerciessin amb Amèrica. El monopoli castellà concentrat als ports de Sevilla i Cadis, va mantenir-se durant els segles XVI i XVII fins que per reial decret de Carles III, el 1765 va quedar suprimit.

A partir d'aleshores començaria a sovintejar la migració de catalans a Cuba i sorgeix el que algú n'ha dit "el segle d'or del comerç català".

Després de la independència, pel tractat de París (1898) que consagrava la pèrdua de Cuba, Puerto Rico i Filipines, encara van ser molts els catalans que s'establiren a Cuba.

Tenien un objectiu clar: un ràpid ascens social gràcies a les possibilitats que els oferia l'Illa. D'ells s'han publicat nombrosos estudis històrics, econòmics i socials. Però també novel·les romàntiques, autobiografies, literatura costumista.

Tanmateix una pàgina fosca és la dels negres catalans, entre d'altres, que ocupen un destacat paper dins d'aquesta literatura, pel tràfic d'esclaus fins a l'abolició de l'esclavitud, inscrita a la constitució cubana, el 1869.

De tants i tants catalans que van anar a Cuba, malauradament, i en general, només se'n sol donar la visió dels

atrapat. Hem constatat que avui a Cuba, a totes les ciutats existeixen moltíssims cognoms catalans, que de ben segur són descendents d'aquells emigrants que igual que avui d'altres estan fent, somiaven en una terra millor que la que aquí havien deixat.

Si féssim una valoració global del fenomen migratori dels catalans durant el segle XIX, podríem oferir aquestes conclusions:

- les guerres carlines, la inestabilitat econòmica, els interessos polítics autonomistes de grups catalans, la seva cultura mercantilista creaven un clima propici al moviment migratori.

- els catalans, si bé es van situar pràcticament en tot el territori, es van concentrar més a la zona oriental de l'Illa, com Santiago, i van constituir una èlit comercial amb fortes influències polítiques. Aquest grup de comerciants va donar les característiques del flux migratori.

- els catalans van diferenciar-se, per les seves característiques molt particulars, del conjunt de peninsulars, com gallecs, andalusos i asturians, i van exercir una força política dins la colònia.

- la majoria dels catalans procedien de les zones costaneres, perquè el vincle comercial i les activitats marítimes tenien més força.

- el sentit pràctic els va distingir i els va fer triomfar.

Així es va crear un mite sobre els catalans de Cuba. Institucions i personatges hi han col·laborat a mantenir-lo: la Sociedad de Beneficencia de Naturales de Cataluña,

famosos "indians". Alguns d'ells, després d'haver acumulat una enorme fortuna, van tornar a la seva terra, van continuar els negocis i van fundar nombroses obres benèfiques. Uns altres van decidir quedar-se per sempre a l'Illa i formaren famílies, sovint casant-se amb dones no blanques, i els seus descendents, encara que cubans de naixement, continuen estimant Catalunya. Rellegiu el capítol 18 Els emigrants de "El Sant Pol de l'avi", editat pels germans Saulea, on hi ha una àmplia informació sobre els nostres emigrants santpolencs.

No obstant això, hi hagueren uns altres catalans que no van enriquir-se i van ser només botiguers i comerciants normalets. N'hi havia per totes les ciutats. D'aquí, probablement va sorgir la cançó popular que feia: "En el fondo de un barranco/canta un negro con afán:/¡Dios mío, quien fuera blanco,/ aunque fuese catalán". Van intervenir en la indústria del sucre, del rom, i especialment de la blanqueria, que adobaven i treballaven les pells i en el petit comerç al detall.

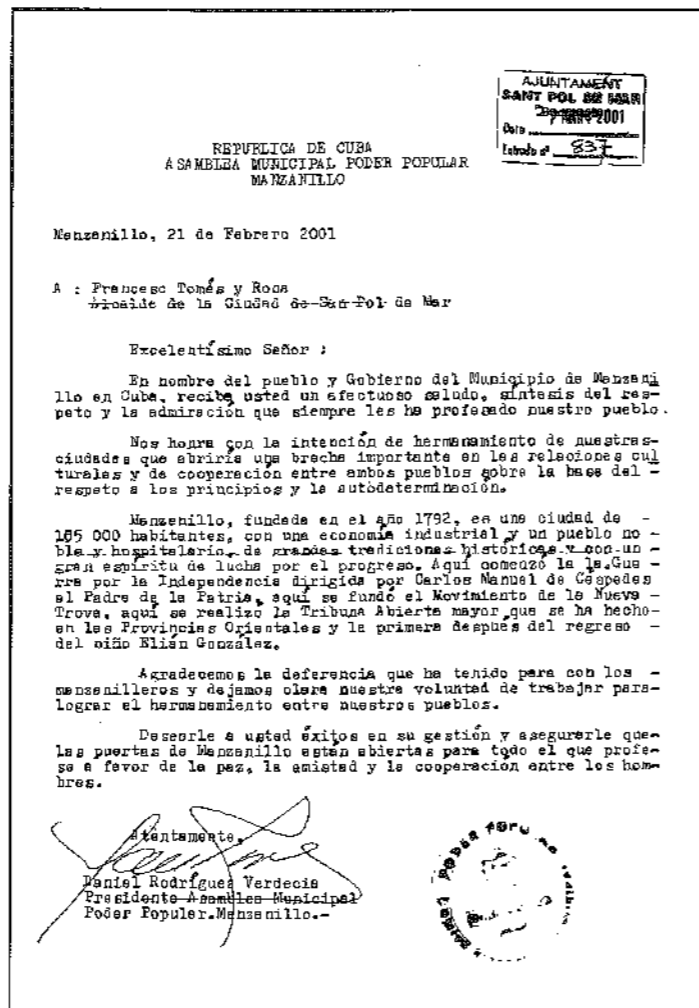
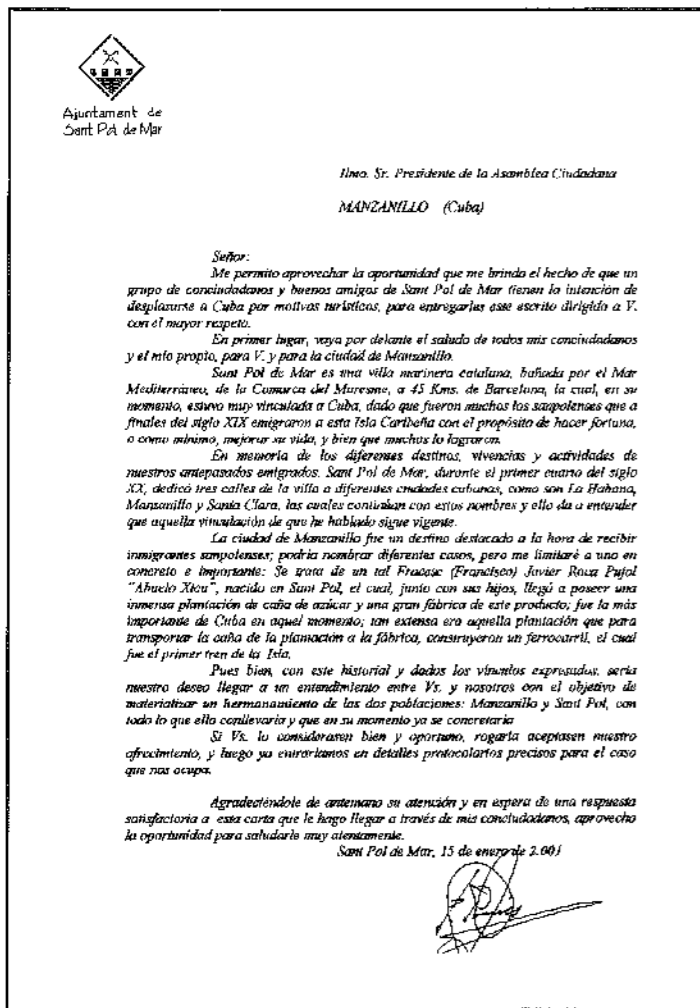
N'hi hagué d'altres que hi van anar com a soldats voluntaris per lluitar a favor de l'Espanya colonial. Molts hi van morir, altres s'hi van quedar per sempre, o van tornar per retornar-hi, perquè estimaven aquella terra que els havia

Montserrat, les nombrosíssimes publicacions del Centre Català, per on van passar molts intel·lectuals i exiliats polítics catalans durant la Guerra Civil, entre els quals Pere Coromines, o l'obra de Ramon Pintó, que va ser precursor i màrtir de la independència de Cuba, o la de José Martí, d'origen valencià, assagista, orador, polític, poeta i capdavanter del moviment separatista, que és el mestre de la consciència actual cubana. I encara podríem afegir-hi il·lustres cognoms catalans com Bacardí, Partagàs, Gener i un llarg etcètera. Voldria acabar aquest recordatori amb dos noms eclesiàstics: el que fou arquebisbe de Santiago, sant Antoni Maria Claret i el de mossèn Jacint Verdager que va ser capellà de vapor durant dos anys (1874-1876) de la Companyia Transatlàntica amb seu a Cuba i que durant aquests anys va enllestir el seu gran poema L'Atlàntida.

Tots i tot han forjat les petjades en què els cubans d'avui reconeixen que van marcar la història de l'Illa i que nosaltres hem volgut recordar.

Lluís Cabruja i Garriga

Carta de l'Alcalde de Sant Pol de Mar dirigida a l'alcalde de Manzanillo (esquerra). Resposta de l'alcalde de Manzanillo (dreta)

ÒPTICA CLARAMUNT

ÒPTICS - OPTOMETRISTES COL·LEGIATS

*Carrer Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel/Fax 93 766 06 93

*Plaça Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel/Fax 93 767 21 75

Garbí Pol
S. C. L.

COMPRA - VENDA
PISOS - TORRES - TERRENYS
PROJECTES OBRA NOVA

Carrer Nou, 51 (davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 21 68

Ca'lugas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª 08008 BARCELONA TELS. 93 215 32 22 93 215 33 12 FAX 93 487 23 59	NOU, 13 08395 SANT POL DE MAR TEL. 93 760 30 36 FAX 93 760 30 29
--	---

FINQUES PI

COMPRA - VENDA
LLOGUERS
BUFET ADVOCATS

Tel. 93 760 30 36 - Fax 93 760 30 29
c/ Nou, 13 - 08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)

FINQUES Sauleda

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

Carrer Nou, 29
Avda. La Riera, s/n (Davant Camp de Futbol)
Tel. 760 09 16 - Fax 760 05 96
08395 Sant Pol de Mar
e-mail: mrsauleda@red.uci.es

ELECTRODOMÈSTICS PEIX

Venda i reparació
ANTONI PEIX I MANENT

Passatge de Mar, 2 - Tel. 93 760 08 11
Tel. 93 760 24 76 - 08395 Sant Pol de Mar

Sant Pol inaugura el primer monument català a Manuel Carrasco i Formiguera

Sant Pol de mar és el primer poble català que erigeix un monument a l'advocat i polític democratacristià Manuel Carrasco i Formiguera, assassinat per les tropes franquistes l'any 1938 a Burgos.

Fins ara, a Catalunya, hi havia un centenar de carrers que porten el nom de Manuel Carrasco i Formiguera. El monument, que es va inaugurar el passat 10 de setembre, està situat a la plaça que hi ha al final del passeig de la Punta. A l'acte, que es va emmarcar dins de les activitats organitzades per celebrar la Diada Nacional, hi van assistir el president del Parlament, Joan Rigol, d'Unió Democràtica, i, a títol personal, el líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida.

Amb aquest monument, l'Ajuntament pretén homenatjar el polític, que va estiuejar molts anys en una casa al passeig de la Punta. L'obra ha estat creada per l'escultora Carme Fadó i consisteix en una estructura de ferro coronada per un perfil dels mapes de Catalunya i Euskadi.

El personatge

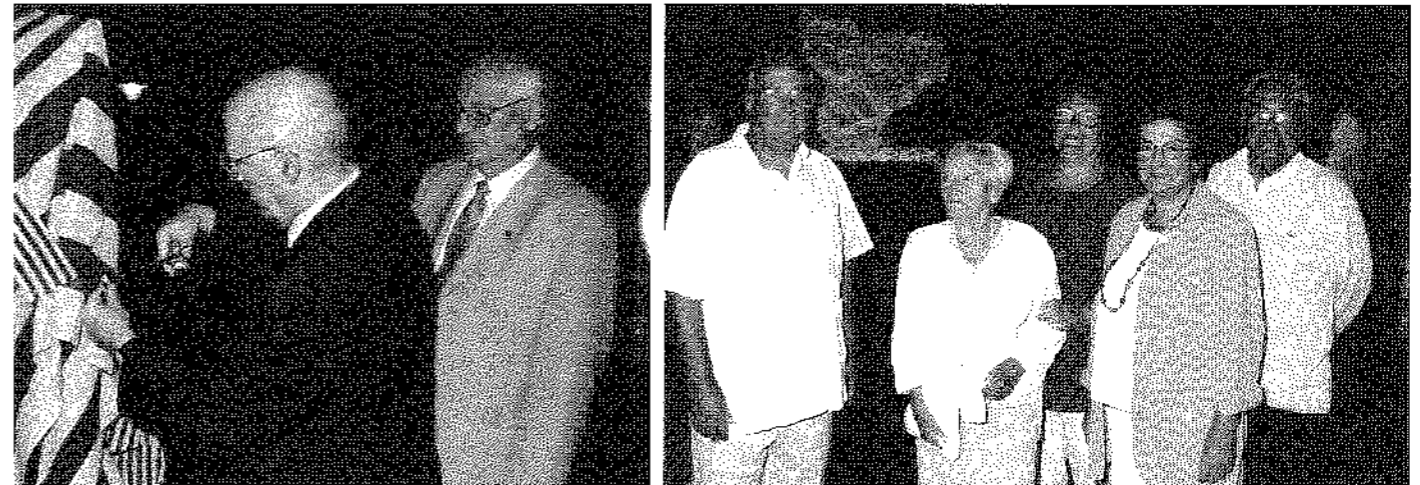
Manuel Carrasco i Formiguera va néixer a Barcelona el 1890 i va morir a Burgos el 1938. La seva trajectòria l'ha convertit en una figura senyera de la història de la Catalunya del segle XX per la fe, la fidelitat i la fermesa en la defensa absoluta en els seus ideals: Déu, Catalunya, la família, la justícia i la llibertat. Va militar a la Lliga i va ser un dels fundadors d'Acció Catalana

l'any 1922. Conseller de la Generalitat i diputat a les Corts va defensar l'autonomia de Catalunya. Poc després va entrar a militar a Unió Democràtica. Amb la Guerra Civil, es va traslladar al País Basc, però va ser capturat pels franquistes que el van dur a Burgos i el van afusellar.

Com a bon mediterrani, una de les seves afeccions era el mar. La natació i la navegació en patí de vela, -la pràctica dels quals feia, sempre que la feina li ho permetia, al Club de Natació Barcelona- eren habituals en ell.

No va ser fins al 1926 quan un amic íntim de Manuel Carrasco, el poeta Antoni Martí i Monteny, li va fer conèixer el poble de Sant Pol. L'impacte fou immediat. Sant Pol s'adaptava plenament als seus ideals i reunia totes les condicions per trobar-s'hi bé: era un bocí de Catalunya a la bora del mar, net, pacífic i civilitzat. Manuel Carrasco s'enamorà immediatament del poble, el seu paisatge, les seves platges, la seva silueta marcada per l'ermita de Sant Pau i el campanar de l'església parroquial, els seus carrers estrets, les cases blanques i la seva gent.

Manuel Carrasco i Formiguera va morir afusellat l'abril de 1938. Quatre mesos més tard, l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i el govern d'Euskadi, llavors refugiat a Barcelona, posaven a la plaça Adrià de Barcelona la primera pedra d'un monument a Manuel Carrasco. Al gener, però van entrar les tropes franquistes i el monument mai es va acabar. Avui, a la plaça Adrià encara hi ha la primera pedra.

El president del Parlament de Catalunya, Joan Rigol, acompanyat de l'alcalde de Sant Pol. (esquerra). Familiars de Manuel Carrasco i Formiguera (dreta).

Creu Roja de Sant Pol va realitzar 615 assistències a les platges de Sant Pol durant l'estiu

El servei de vigilància a les platges de la Creu Roja a Sant Pol va realitzar durant aquest estiu 615 intervencions a les nostres platges. La majoria d'assistències van ser causades per picades de medusa, en total unes 371, o per petites cures als banyistes, unes 139.

També cal destacar els dos rescats a embarcacions d'esports nàutics o les tres intervencions per lipotímies dels banyistes. Enguany els efectius personals del servei de vigilància han augmentat en nombre respecte l'any passat i s'ha instal·lat una torre sitgetana de vigilància que en un principi anava a la platja del morer però que, pel moment, s'ha instal·lat a la platja dels pescadors. En aquest sentit, la Diputació de Barcelona també ha cedit a Creu Roja de Sant Pol una cadira pneumàtica per el bany de minusvàlids, un servei que va instal·lar-se a la Platja de Can Villar.

Recordant la vila blanca (II)

Una narració de Marina Tarridas Badosa il·lustrada per Violeta Puchades

Ha canviat molt el carrer amb els anys. Molt més que el carrer, el que ha sofert una transformació més gran han estat les façanes de les cases. En els meus primers anys, les cases veïnes eren molt diferents d'ara. La primera vivenda que donava als "quatre cantons" era una botiga amb un aparador molt petit en el qual hi havia quatre rellotges i l'amo, també esporàdicament, es dedicava a la fotografia. El terra de la botiga era de rajols gruixuts, no cal dir que ara és una botiga d'objectes de regal i de petits electrodomèstics que fan un gran efecte. Al seu costat hi havia una petita merceria i perfumeria. La portava una senyoreta soltera, molt seriosa. El seu germà era l'únic sastre del poble, amb una fama prou reconeguda en els pobles del voltant. Actualment la senyoreta té uns 90 anys i la botiga ja no existeix.

A la casa que venia a continuació hi vivien dues germanes solteres i el seu pare. A començaments dels anys 60 van posar una petita botiga de comestibles. Fa uns anys es van jubilar i ara és una casa particular. Després d'aquestes cases ja venia el número 8, la meua casa. Sempre va ser una vivenda particular. Durant uns anys el pare va tenir una vinya. Cada any feiem la verema i després veniem el vi a casa, a la gent del poble i dels pobles veïns. La casa era molt antiga i vella, sense cap comoditat. Tenia 200 anys. Des del 92 ja no hi és. Actualment tot el solar és un aparcament del restaurant que es troba al costat mateix. Davant de casa hi havia una botiga de llegums, verdures, hortalisses, vi, fruita, etc. La mestressa era la Maria Puig. Amb els anys també es va transformar. Va acabar essent un supermercat. Avui dia davant la competència dels grans supermercats han tancat. Al seu costat hi havia una barberia. Des de l'habitació on jo dormia que donava al carrer, recordo que sentia les animades converses dels homes que s'esperaven perquè els hi prenguessin el pel. Llavors ja es parlava molt també igual que ara- del Barça i els seus jugadors: Kubala, Manchón i companyia. Pagesos, pescadors, comerciants, paletes, lampistes, botiguers i d'altres, allí es trobaven i discutien les seves coses. I també de la política internacional, però la del país, ni anomenar-la. Durant aquells anys, en els llocs públics de segons què no es podia parlar. També hi havia una fonda, el seu nom era "Casa Tarano comidas", el cartell ho deia així, era de fusta amb el fons blanc i les lletres de color marró. Al costat de la botiga de fruita i verdura venien peix. L'home era pescador, l'anomenaven en "Matapeix". Ara hi ha una botiga de bijuteria i perfums. Després venia la farmàcia. El seu propietari quasi mai tenia els medicaments que la gent li demanava. Deia: "Torni a les 7". L'anomenaven el "senyor oi?". Al costat de casa meua, on hi ha el restaurant, hi havia una casa senyorial, de finals del segle passat, amb un gran jardí. S'aixecaven quatre plàtans molt alts. Vaig passar moltes estones de la meua infantesa contemplant-los. Des d'aleshores sempre més m'han agradat els arbres. Però també vaig passar moltes estones a la tardor escombrant les seves fulles que queien al pati i a l'hort de casa, semblava que no s'acabaven mai! Al costat de la casa senyorial hi havia un jardí molt gran amb molts arbustos i arbres. Recordo les magnòlies i els ocells al capvespre que feien

molt de soroll amb la seva xerradissa buscant un lloc per dormir. Durant els anys 60 s'hi van obrir al carrer alguns bars que encara hi són. Un d'ells, el bar Montserrat, era el bar de la meua joventut. Els diumenges al matí, abans de dinar, hi anàvem a fer el vermut molts nois i noies del poble.

La fusteria que hi havia al carrer era la d'en Jaume Roura i el seu fill Salvador. Quan hi anava a fer algun encàrrec m'agradava sentir l'olor de la fusta i trepitjar el terra encatit de flocs. Encara em sembla sentir el soroll de les màquines del taller a l'estiu, quan teníem la porta oberta.

Els pares de la meua amiga Mercè, en Joan i la Pepeta, tenien una botiga de comestibles i fruita. Jo hi anava molt sovint per jugar amb la Mercè. Ella em va ensenyar a anar en bicicleta a les golfes de casa seva. El seu germà Lluís, més gran que nosaltres, sempre estava bromejant.

Al costat mateix de la seva botiga n'hi havia una altra també de comestibles i de pa. La mestressa era l'Anita, una senyora vídua. Les seves filles Cristina i Rosa també eren amigues meves. Vaig passar moltes estones amb elles a casa seva.

Davant d'aquesta botiga hi havia una perruqueria: "Ca la Marta". Quan érem petites, les nenes del carrer, si volíem jugar a perruqueres deïem: "Ara jugarem a Martes". Encara existeix la perruqueria i la porta una altra Marta, la neboda.

Ja quasi per la meitat del carrer es trobava l'espardenyeria d'en Paquito Bachs, un home solter que anava una mica coix, em sembla veure'l encara fent ell mateix les espardenyes que venia, tenia una gran paciència, no es cansava mai d'ensenyar-nos parells i parells d'espardenyes i de sabates, fins que en trobàvem unes del nostre gust i a la nostra mida.

En el número 31 hi havia la casa dels meus oncles i cosins. Ells eren vuit germans i jo era filla única. Recordo aquells estius dels anys 50, quan en el poble encara no hi havia casal d'estiu, i alguna cosa hi havíem de fer. Ens reuníem tots, podíem arribar moltes vegades a ser uns catorze cosins. Per la Festa Major del poble, que era pel juliol, ja era tradició que ens visitessin atraccions de circ, malabaristes, saltimbanquis, pallassos, ballarines... Els meus cosins, els més grans, els imitaven. Ens oferien unes representacions molt acurades. Els més petits sèiem, "pagàvem" i gaudíem de l'espectacle. Els altres jocs ja no els recordo, però el joc del circ és el que ha perdurat a la memòria.

Quasi al costat de casa els meus oncles vivia l'Antonet, el llauner. Era vidu i ja gran, amb més de 60 anys. Es va casar amb una dona soltera de la seva mateixa edat. Els hi van dedicar uns "esquellots" molt sonats, però el matrimoni no va funcionar.

Unes cases més enllà hi vivia el ferrer: l'Andreu Vila. Era casat i no tenia fills. El seu taller era molt fosc. També hi havia la botiga de can Pera, venien comestibles i pa. En Pera era molt bromista. Un dia jo portava una planta d'interior i ell

em va dir: "On vas amb aquest enciam?". Molt a prop de l'estació on hi havia una plaça amb un pebreier, també es trobaven dues botigues més, una era la de la Pauleta, una senyora gran, soltera i l'altra era la de la Mundeta. Aquestes botigues eren de comestibles i per acabar hi havia un altre barber, en Benito, que també era pintor de quadres.

Els matins d'hivern el sol no hi toca gaire al carrer, a la tarda sí i llavors el carrer es transforma, sembla un altre, més alegre i lluminós. Antigament no era asfaltat, hi havia molta pols, quan plovia semblava la regió dels grans llacs, amb unes basses terribles. L'any 67 el van asfaltar. Per fi tots vam poder respirar, doncs si no plovia hi havia molta pols.

Quan es feien processons per Setmana Santa, Sant Pere i Santa Victòria, el carrer feia un gran efecte, principalment per Corpus amb les seves catifes de flors.

Quan érem petits jugàvem al carrer, i en aquells anys que no hi havia cotxes ni televisió, als estius, a les nits sortíem a prendre la fresca. La gent es veia i feia tertúlia. Actualment han tret les voreres del carrer, l'han empedrat i també hi han posat unes pilones de ferro perquè no es pugui aparcar.

Aquests són els records d'un temps que va ser i perquè no s'esborrin per sempre més he volgut plasmar-los sobre el paper, perquè el temps, que tot s'ho emporta, no s'acabi emportant el record d'aquell poble, aquell carrer i de la seva gent entranyable, treballadora, senzilla i bona que van acompanyar els meus primers anys d'anar per la vida.

Molts d'ells ja no són en aquest món, però en la meua memòria reviu junt amb les places, carrers i llocs del poble que durant anys vam compartir. Els ulls de la meua ment els veuen caminant, treballant, vivint... i les meves orelles sembla que encara sentin les seves veus conversant, parlant de les seves vides, els seus treballs, els seus afanys, les seves penes i les seves alegries.

Els van passar com jo també passaré un altre dia i potser com ells, el meu record també quedarà en algun lloc.

Entrevista a Pere Roure, cap de llista per Esquerra Republicana de Catalunya a l'alcaldia de Sant Pol

“A l'Ajuntament de Sant Pol no hi ha ideologies, només interessos particulars”

Pere Roure és un santpolenc de trenta-sis anys que des de que es va casar viu a Canet. És biòleg i, a banda d'alguns treballs i estudis que ha realitzat em el seu camp, ha exercit de professor. Fa ben poc, en Pere Roure ha obert una llibreria a Sant Pol sota el nom de l'Ona. Aquí, envoltats de llibres, és on té lloc aquesta entrevista.

En Pere Roure es va començar a interessar per la política arran d'una proposta que sobre l'autodeterminació que l'any 89 va fer Esquerra Republicana (ERC) i que va ser aprovada pel Parlament català. Aquella circumstància va donar peu a que molta gent jove s'interessés per entrar a les files d'ERC, entre ells Pere Roure. Aquest impuls va instar el partit a procurar de presentar el màxim de llistes municipals en les següents eleccions, "a nosaltres ens va costar perquè no hi havia gaire gent - afirma Roure -. Però la idea era fer llista i vam fer llista com vam poder".

Diferents municipis del Maresme i el mateix Consell Comarcal acaben d'aprovar propostes a favor de l'autodeterminació de Catalunya. Tenen previst fer el mateix en el ple municipal de Sant Pol?

Sí, és una proposta que nosaltres hem presentat a l'Ajuntament i m'imagino que en el proper ple sortirà.

En diferents grups polítics com ara el socialista o partits independents, els presidents han optat per donar llibertat de vot als seus membres en aquesta qüestió. Què creu que passarà amb l'equip de govern de l'Ajuntament?

Això és el seu problema. Nosaltres som impulsors de la taula nacional per a l'autodeterminació des del seu naixement i, per tant, votarem a favor.

Com valora el treball de l'actual equip de govern?

A mi em fa l'efecte que està molt gastat.

En que es basa per fer aquesta afirmació?

He sentit moltes crítiques que diuen que a l'Ajuntament hi

ha un valefiament de diners molt fort, que no hi ha control i que s'han fet moltes coses amb les quals la gent no hi està d'acord. No nego que no siguin maques però s'han gastat molts diners en coses que encara que han quedat bé no eren prioritats ni eren el que el poble demanava.

La gent utilitza l'oposició com a interlocutors?

Sí. De fet nosaltres som, en certa manera, portaveus d'aquestes veus crítiques que hi ha al poble. I fem d'oposició a l'Ajuntament recollint totes aquestes sensibilitats.

Com són les relacions entre l'equip de govern i l'oposició?

Jo diria que no som una oposició destructiva. Hem fet bastantes propostes però no deixem de ser dos bàndols oposats.

L'equip municipal està format per CiU i una coalició d'esquerres. Aquesta pluralitat de signe s'ha traduït en una pluralitat de polítiques municipals?

Nosaltres som del parer que a l'Ajuntament de Sant Pol no

“A Sant Pol s'han gastat molts diners en obres i en urbanitzacions que no són fetes de cara la gent, que se'n treu molt poc ús i que no responen a les necessitats que té el poble”

hi ha ideologies sinó que només hi ha interessos particulars. Aquests que diuen que són coalició d'esquerres mai ho han demostrat.

No creu que s'hagin notat diferències en les polítiques, per exemple, d'educació o d'habitatge?

En absolut. Justament a Sant Pol s'han gastat molts diners en obres i en urbanitzacions que no són fetes de cara la gent, que se'n treu molt poc ús i no responen a les necessitats que té el poble. Simplement el que hi ha hagut són interessos particulars.

Tenint en compte que a Sant Pol hi ha un pla de creixement urbanístic, creu que aquest creixement s'està duent a terme equilibradament?

No. Nosaltres creiem que s'ha crescut molt en extensió, en urbanitzacions mentre que les directrius de l'arquitectura actual van més encaminades a fomentar el creixement dins del propi nucli urbà. No és bo que el poble s'escampi perquè es menja sol rústic.

La proporció entre habitatges i negocis o empreses fa de Sant Pol un poble-dormitori?

Sí, però això és una realitat de tota la comarca.

Com està funcionant l'equip que ha format amb en Josep Roca?

Doncs, bé. Ens vam presentar en una llista conjunta i ens hem mantingut fidels tot i que hi ha hagut interessos externs per trencar aquesta unió. Quan hi havia les converses per poder pactar CiU ens va demanar que traíssim el grup amb el qual ens havíem presentat.

Aquest grup continuarà vigent les properes eleccions municipals?

Això ningú ho sap.

Quans afiliats té ERC a Sant Pol?

Set.

Sou l'únic grup que té juventuts de partit (JERC)?

Potser.

Quin és el treball que realitzen?

Participen en moltes activitats de cara al jovent, fent excursions, anant a l'acampada d'Arbúcies, a concerts que es realitzen en altres poblacions com Canet o Mataró... Van posar una taula per la Fira Alter-nativa i ara volen organitzar un concert aquí Sant Pol. Són activitats més aviat lúdiques però que també tenen un vessant reivindicatiu.

Quin és l'objectiu polític més immediat d'ERC dins de Sant Pol?

L'objectiu és que l'Ajuntament funiconi i que aquest des-

contentament que es veu al carrer es tradueixi en un canvi de govern. Perquè el principal problema és que aquest equip està molt desgastat i cal una renovació.

Per altra banda, hi ha obres molt importants que són prioritats número u del pacte de govern que no s'han realitzat com per exemple la residència. En canvi, es fan altres actuacions que no se'ls hi veu la necessitat com per exemple els nous vestidors del camp de futbol quan els que hi ha tenen només deu anys.

Creu que la zona escollida per fer la residència és l'adient?

En absolut i hem fet saber el nostre parer multitud de vegades a l'equip de govern. En els afores del poble no és el lloc adequat per a la gent gran. No es poden desplaçar, no hi ha l'ambient per poder passejar, hi fa més fred i queda apartat i marginat.

On creu que l'haurien d'ubicar?

A dins del poble. On sigui, però a dins del poble.

Tot i les crítiques se li pot fer algun elogi a l'equip de govern?

Home, nosaltres estem a l'oposició no perquè ho haguem triat sino perquè ens van excloure, tant els uns com els altres.

Els socialistes no van voler saber res de nosaltres i CiU ens va excloure perquè la condició que ens posava era que traíssim el nostre grup. Per tant, no estem a l'oposició perquè ho haguem volgut sino perquè ens hi ha posat els altres.

Malgrat la distància temporal que ja hi ha, com interpreta el resultat de les passades eleccions?

En les eleccions Convergència va rebre un fort vot de càstig que li va fer perdre la majoria absoluta, semblava que hi hauria un canvi de govern al poble però es va acabar amb el mateix equip de govern que hi havia abans. Nosaltres creiem que això va passar perquè tots dos grups tenen la necessitat d'amagar-se mútuament tota al brutícia que hi ha a l'Ajuntament. Per exemple, amb el tema de l'aigua s'ha intentat amagar el problema de la Riera de Sant Pol amb la problemàtica general de la Tordera i no s'ha dit tota la veritat. La Riera de Sant Pol està contaminada i això no s'ha explicat. S'ha dit que les restriccions de l'estiu passat eren culpa de la Tordera i no és veritat, eren culpa de Sant Pol. Nosaltres volíem que s'informés adequadament a la població i això no s'ha fet mai.

Abans d'acabar li demanem a Pere Roure una recomanació literària.

Soldados de Salamina de Javier Cercas. És un llibre que toca el tema de la guerra durant els anys 30 i aquest és un tema que s'està tornant bastant vigent últimament.

Sant Pol reviu la festa de l'estiu!

Un reportatge
de
Ester Roig

Amb fotografia
de
Ester Sauleda

La celebració principal de l'estiu és la Festa Major, però aquest ha estat un estiu ple d'activitats, tant culturals com populars i esportives. Els santpolencs han pogut triar entre un ampli ventall d'ofertes per fer passar la calor, des de concerts o partits fins a pallassos o sardanes, passant per la Fira Alter-Nativa.

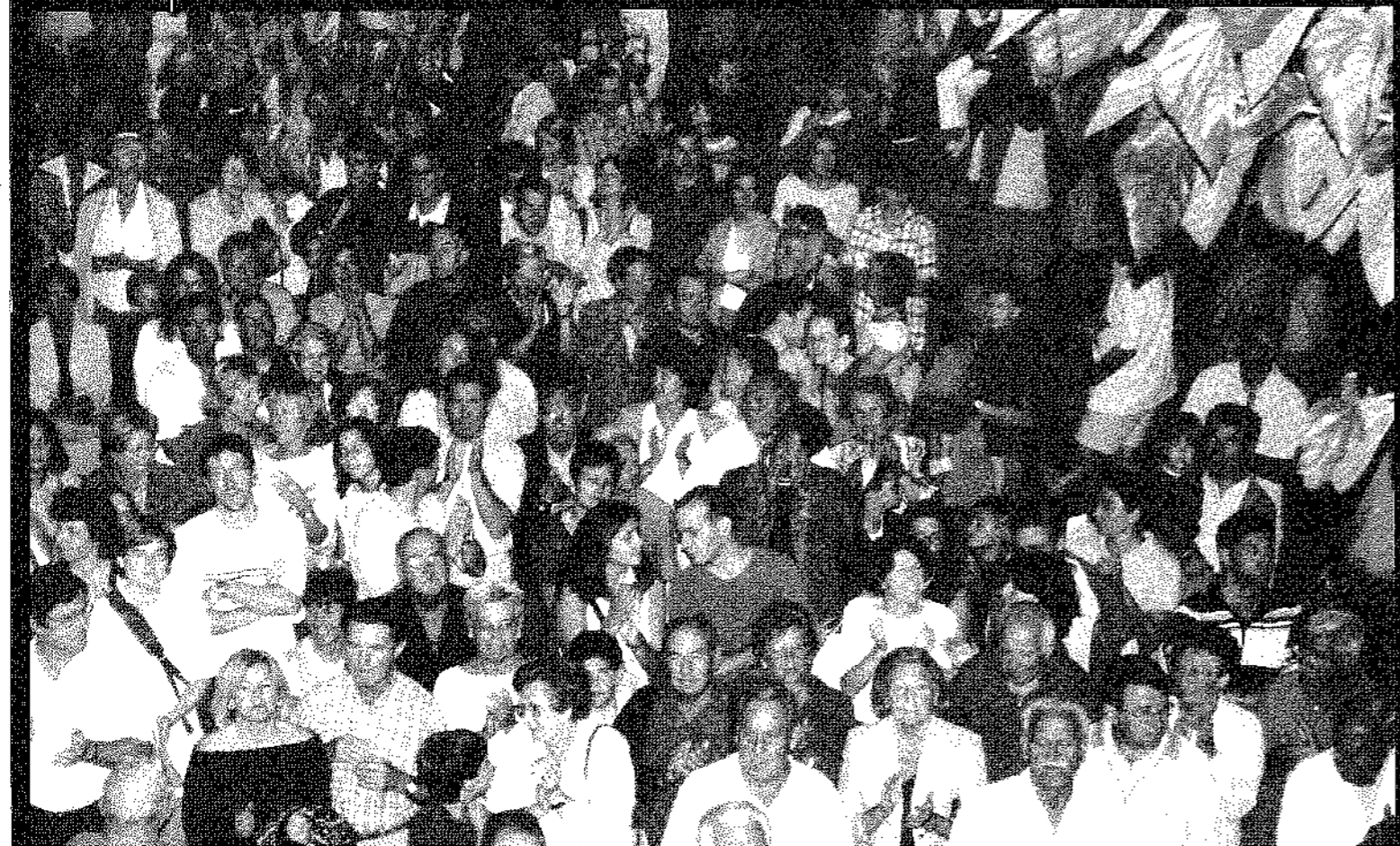
El pastisser Salvador Sauleda va ser l'encarregat enguany de llegir el pregó que va obrir la Festa Major 2001.

Centenars de santpolencs es van reunir a la Plaça de l'Ajuntament per donar la benvinguda a la festa en honor del patró de Sant Pol, Sant Jaume.

Després, van poder degustar la coca que en Salvador Sauleda havia preparat per a tots els presents.

Un dels clàssics de la Festa Major és la tradicional Fira d'Art, que omple tot el carrer Nou de color, amb les parades de quadres i motius artesanals. Cada any, el que tenen més èxit són les pintures que representen algun racó de Sant Pol.

Desenes d'improvisats "diables" van participar en el correfoc que va omplir de llum els carrers de Sant Pol la vigilia del dia de Sant Jaume. La comitiva de foc va sortir dels Quatre Cantons i la traca final, a la plaça de l'Hotel, va deixar sord a més d'un.

L'envelat de la Festa Major, a la platja dels pescadors, va ser l'escenari de nombrosos i variats balls.

A banda dels concerts més moguts per al jovent i els tradicionals balls de Festa Major durant les nits, la carpa també va albergar el festival d'aeròbic, grups d'animació infantil i fins i tot un festival de danses catalanes.

Els nens es van divertir a la carpa amb el grup d'animació infantil "Companyia pentina el gai".

els gegants

La 17a. trobada de gegants per la Festa Major de Sant Pol va tornar a reunir gegants de diverses poblacions.

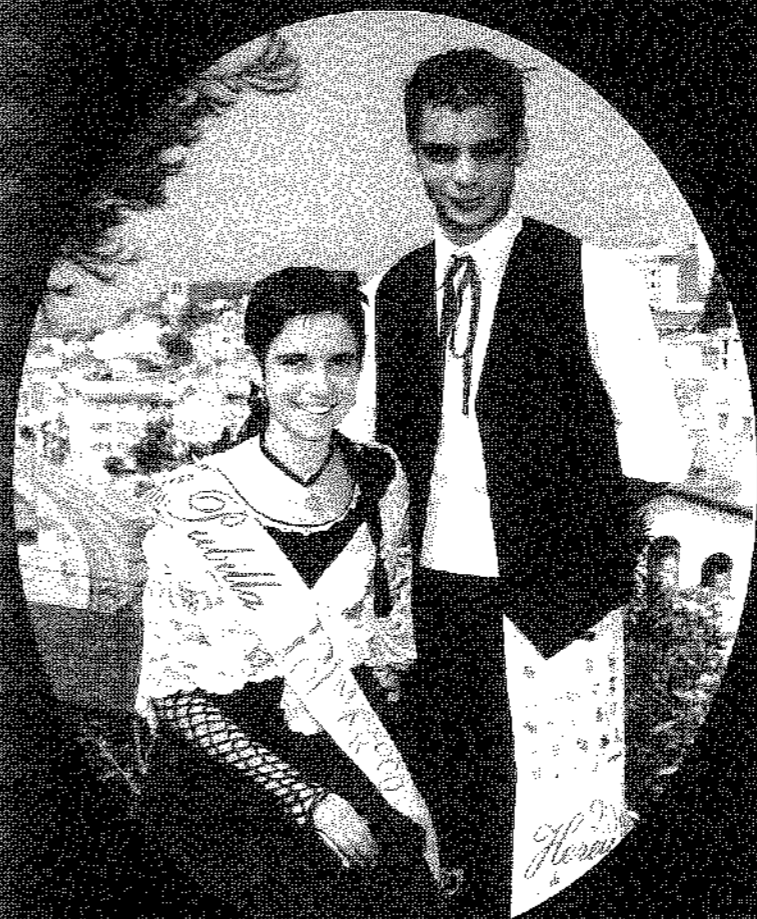
Els grups van anar desfiant pels carrers del poble fins a la Punta on es van acomiadar, com sempre, amb la Dansa de l'Almorratxa.

l'hereu i la pubilla

La Núria Puigvert i en Ricard Balam, escollits pubilla i hereu de Sant Pol al 2000, van passar aquest any el relleu a la Cristina León i en Bruno Pomés, que representaran el poble durant un altre any.

En el marc de la Festa Major, la Núria i en Ricard es van acomiadar dels seus companys i van animar els seus successors en aquesta nova etapa.

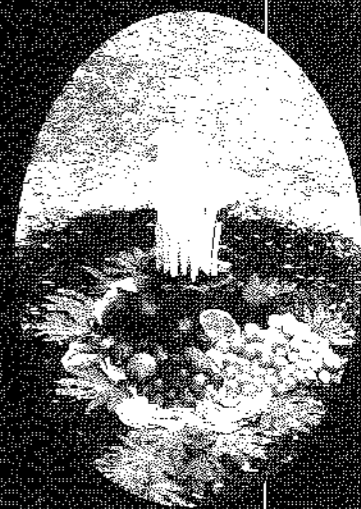

La música és una de les protagonistes de l'estiu, des de la revetlla de Sant Joan que li dona la benvinguda a fins a l'acomiadament amb el Sant Pol Rock i les havaneres de la sardinada. Aquest any la música ha omplert les nits d'estiu com mai: els balls de Festa Major, la xaranga, el Festival de Jazz, els concerts al Vora Mar, l'actuació d'Els Pets, el Dime'n Festival Gaf'n Rock, la Fira Alternativa, els concerts a Sant Pau... han alegrat l'estiu amb música variada i per totes les edats.

Tot i que encara no és estrictament a l'estiu, podríem dir que el tret de sortida a l'estació el dona tradicionalment la cantada dels goigs a Sant Antoni des del carrer Abad Deàs. Els santpolencs entonen "L'humil i diu..." cada any per la vigília de Sant Antoni. Antigament es deia que les noies havien de cantar la cançó si volien trobar promès. Ara, es remulla la trobada amb coca de Can Vila i de Can Grimal i moscatell.

Un dels actes tradicionals de principis d'estiu és la celebració del Corpus, amb la processó i les tradicionals estores florals. Els veïns del carrer de Mar, Quatre Cantons i carrer Nou, per on passa la processó, treballen tot el dia per confeccionar cada any una estora més bonica que la de l'any anterior. Val a dir que ho aconsegueixen i enguany hi havia alguns detalls espectaculars.

El concert que va aixecar més espectació a Sant Pol va ser l'actuació dels Pets el passat juliol. La trobada, organitzada pel *Consell de Joventut*, va comptar també amb dos grups més propers com a teloners: els locals *Them*, que fan música heavy, i els veïns *Sputs*, que s'atreveixen amb l'ska.

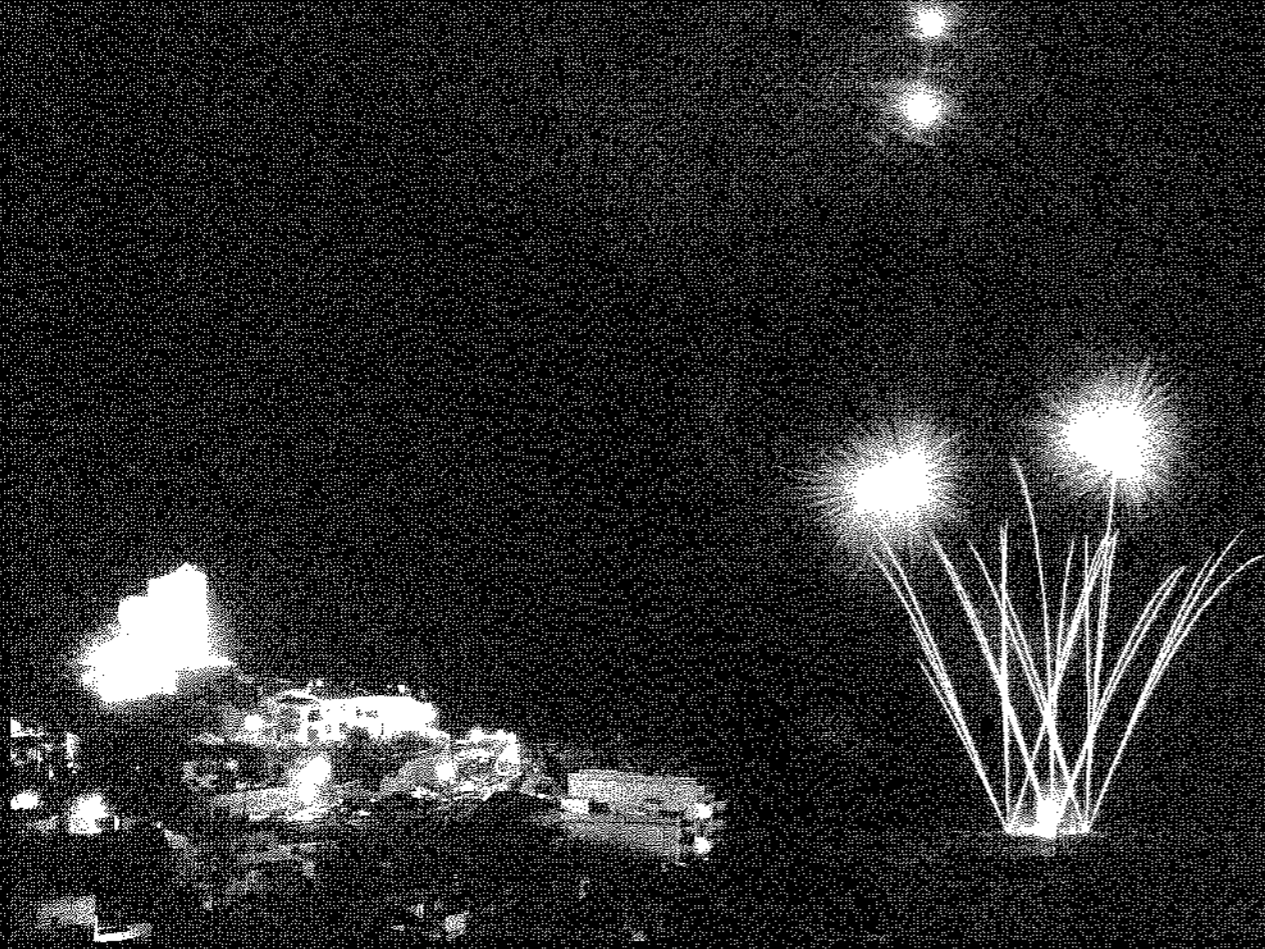

Unes 1.400 persones, de Sant Pol i dels voltants, es van congrega al camp de futbol i van ballar les cançons de l'últim disc i els temes ja clàssics del grup de Constantí, un dels capdavanters del rock en català. *Els Pets* van atreure majoritàriament un públic molt jove, fins i tot nens, però també es podia veure algun ganapia nostàlgic corejant els vells temes.

En Lluís Gavalda, líder d'*Els Pets*, en un moment de la seva actuació al camp de futbol de Sant Pol el passat mes de juliol.

L'espectacular castell de focs que va tancar la celebració de la Festa Major 2001.

Aquest any, la Fira Alter-Nativa, que en la seva setena edició girava entorn del tema de l'aigua, va batre tots els rècords de participació. Milers de persones es van acostar a comprar a les parades de productes artesans, a participar en les activitats i en les xerrades, a prendre alguna cosa o a escoltar els concerts a la nit. Va tenir especial concurrència la xerrada sobre una nova cultura de l'aigua, que va presentar Josep Saulea, llegint el manifest sobre l'aigua. Seguidament es va fer la presentació de la plataforma "Salvem la Tordera" a càrrec de Pep Riera, líder sindical, i posteriorment va intervenir un grup d'acció de Pineda amb la xerrada "la vall de la Riera de Pineda en perill".

L'estrella dels concerts de la Fira Alter-Nativa va ser sens dubte la santpolenca Mònica Green, que va reunir centenars de persones en la seva actuació, on va repassar amb el seu grup temes de Tina Turner, Anastasia o Cristina Aguilera.

Un altre dels destacats va ser el també santpolenc Neil Geoffrey, que va oferir una mostra del seu últim disc. També van actuar els arenencs Reig Bord, grups de country, blues i fins i tot dj's.

A banda de les activitats tradicionals com pallassos, música, xerrades, etc., els visitants de la Fira Alternativa també van poder participar en diverses experiències terapèutiques: massatges, reflexologia, naturopàlia o demostracions de tai-chi.

També cal destacar una novetat d'aquest any com va ser la construcció de "Mi casa", a càrrec de l'artista Ilya Noé, que recrea les construccions que ella mateixa havia dibuixat de petita amb elements naturals. Un dels clàssics de la fira va ser el II Concurs de Fumada Lenta a càrrec del Pipa Club Sant Pol de Mar.

Guinovart a Sant Pol

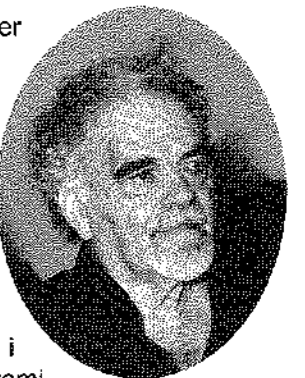
Els Amics de les Arts ens han ofert aquest estiu l'oportunitat de gaudir de l'exposició de pintura Guinovart a Sant Pol, una mostra "essencial, que ens parla de la mar, dels mites clàssics, de les barques, dels viatgers...". El nostre Museu ha estat el marc per l'obra d'aquest artista vital, un dels capdavanters de l'art català, que ens ha portat a Sant Pol la seva mirada particular del món i de l'art. Partint del poema Ítaca, de Kavafis, Josep Guinovart traça un recorregut a través dels mites, de la vida, de l'aventura, del fracàs i de la mort. En definitiva, ens parla de l'home, de la creativitat, i del viatge que tots hem de fer, com Ulisses, per arribar a la nostra Ítaca.

El passat 15 d'agost es va inaugurar l'exposició Guinovart a Sant Pol, acte que va reunir un nombrós grup de persones. Per aquest motiu, els Amics de les Arts van oferir un convit a la plaça de la vila, amb torrons d'Agramunt -poble de Guinovart- i els santpolencs torrons de bavaia, a més a més, la Carme Ruscalleda va crear per a l'ocasió una coca genuïna a l'empar de l'obra de Guinovart. Entre els parlaments, va destacar l'escueta salutació de Guinovart, que va agrair als Amics de les Arts haver-lo convidat a exposar al Museu de Sant Pol, "l'únic museu -va dir- portat per poetes". Com a cloenda de l'exposició, s'ha preparat una visita a la Fundació Espai Guinovart d'Agramunt per al 13 d'octubre.

Josep Guinovart

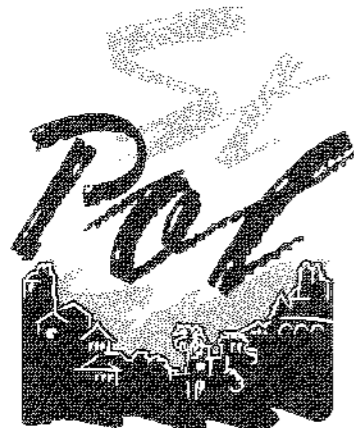
va néixer a Barcelona el 20 de març de 1927. Des de sempre es va veure molt influenciat per la feina del seu pare, que era pintor de parets. Durant la guerra civil la seva família es va veure obligada a traslladar-se al poble d'Agramunt, on el petit Guinovart va conèixer els secrets de la naturalesa. Als 14 anys va començar a treballar d'aprenent de pintor de parets amb el seu pare i els seus oncles. Va estudiar a l'Escola de Mestres Pintors i a l'Escola d'Arts i Oficis. Durant les vacances d'estiu que passa a Agramunt pinta quadres amb elements del camp, que presenta en la seva primera exposició a una galeria de Barcelona. L'any 51 es dedica del tot a la pintura, sense deixar de realitzar treballs d'aproximació com decorats de teatre, de ballet, murals i il·lustracions de revistes. L'any 53 passa nou mesos a París amb una beca i coneix directament la pintura del segle XX. Participa en diversos salons europeus i torna a exposar a Barcelona. Des d'aleshores Josep Guinovart no ha parat d'exposar arreu del món i les seves obres formen part de nombroses col·leccions públiques i privades. Ha estat Premi Nacional d'Arts Plàstiques, Premi Ciutat de Barcelona, rebé la Creu de Sant Jordi i també ha estat guardonat a França. L'any 1994 s'inaugurà a Agramunt la Fundació Espai Guinovart i l'11 de setembre de 2000 la Torre Blava de Ribes Roges a Vilanova i la Geltrú.

Impremta Rodríguez

disseny composició fotolits
impressió llibres revistes
enquadernació fulletts turístics
etiquetes impresos comercials

C/ Major, 83-85 · 08397 PINEDA DE MAR · Tel. 93 762 33 43 · Fax 93 767 14 39
e-mail: improdri@teleline.es

Regidoria de Promoció Econòmica
Ajuntament de Sant Pol de Mar

UNA PROPOSTA DE SALUT

Centre
Fitness
JUDITH

CALELLA

- Dirigit per professionals especialitzats en activitat física i fitness.
- Atenció personalitzada.
- Classes dirigides.
- Salas de musculació i cardio.
- Tono, steps, aeròbic, power-dumbell, capoeira, yoga.
- Preparació física per a oposicions.
- Servei de sauna i sol-uva.

INFORMA'T : C/ Jovara, 446 - Tel. 93 769 21 71 - Calella

OBERT TOT EL DIA - 8,45 a 22,30 h.

mou-te

Centre de Gimnàstica i Recuperació Funcional

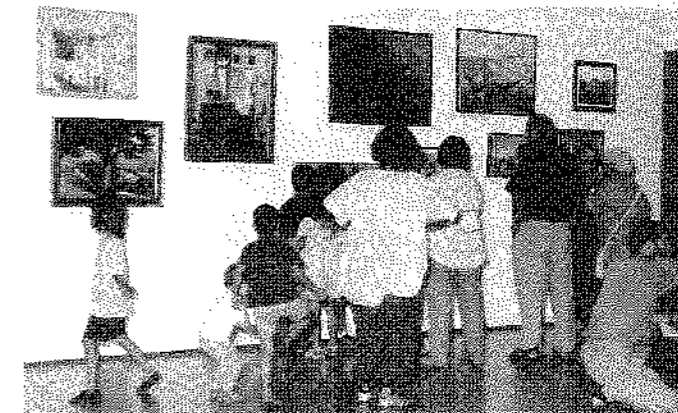
MANTENIMENT
ESQUENA
CORRECTIVA
AERÒBIC
STEPS
INFANTIL
IOGA

C/ Ignasi Mas Morell, 15 - 17
08395 Sant pol de Mar
Tel. 610823862 - 93 760 12 97

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 - Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Abans de la mostra de Guinovart, el Museu va acollir l'exposició Número 13: Aproximació a la història dels pintors santpolencs des del fons del Museu, que va mostrar obres de Mas i Mas, Benet Martorell, Perejaume, Oriol Martí, Joaquim Carbonell, Cristina Pastó, Didac Raurell, Marc Roig, l'Avi Vila o Tomàs Sauleda, entre d'altres.

Restaurant poètic per a una nit d'estiu

Una nit d'aquest estiu, vam anar a La Llosa a fer un menú molt especial. Reconvertit en restaurant poètic, a la carta podíem triar entre escoltar l'Aglae i les taronges de Carner o Ningú, ni tan sols la pluja de Cummings, passant pels versos de Neruda, Gil de Biedma o Cortázar, i fins i tot el recitat de cançons de Jaume Sisa i Lluís Llach. Un delit per les orelles. Tot regat amb música de cinema, entre plat i plat les cançons entranyables de El cartero i Pablo Neruda, Cinema Paradiso, El Piano, La Llista de Schindler, i com a copa de comiat My funny Valentine, de Miles Davis. David Domínguez, com a mestre de cerimònies, ens va voler oferir "l'oportunitat per sobreposar-nos a la solitud a què ens evoca el món tecnocràtic on vivim" a través d'"el diàleg, la tertúlia, la xerrada al voltant d'una taula ben parada i d'un bon àpat". Per això, res millor que les veus de Cristina Genebat i Sandra Monclús, que van omplir de belles paraules una sobretaula perfecta, en el marc incomparable de La Llosa.

Títol: Raons i tòpics. Catalanisme i anticatalanisme

Autor: Josep-Maria Terricabras

Editorial: La Campana

PVP: 1.900

Poques vegades en aquesta secció recomanem el que normalment es classifica com a llibres d'assaig i no ho fem gaire per una raó: perquè van dedicats a un públic lector molt concret interessat en tota una sèrie de temes força específics.

Amb **Raons i tòpics. Catalanisme i anticatalanisme** hem volgut, però, fer una excepció principalment per dos motius: en primer lloc perquè el llibre s'ho mereix i va quedar demostrat en ser un dels llibres més venuts en aquest Sant Jordi passat (tot i que val a dir que no gaire vegades coincideix el fet que un llibre sigui bo amb què hagi estat un èxit de vendes) i en segon i principalment perquè el tema de què tracta afecta a un públic molt més ampli del que poden abarcar normalment els llibres d'assaig: tots els que formem part de la societat catalana.

En aquest llibre, Josep-Maria Terricabras, il·lustre filòsof calellenc i un dels pensadors moderns més importants de què gaudeix actualment el nostre país, es dedica d'una forma excepcional a descompondre fins al punt de ridiculitzar -amb aquest punt d'ironia que el caracteritza- tota una sèrie de tòpics que els catalans ens hem hagut de sentir a dir sempre. Tòpics que usen sovint els anomenats no-nacionalistes per atacar el nostre sentiment nacional, els nostres mites, el concepte i la idea de Països Catalans, la nostra llengua... En definitiva, tot el que fa referència a la nostra identitat com a poble i, més concretament, com a nació sense estat que som. És aquest el punt a partir del qual deriven tots els "problemes" de què patim en aquest país. Val a dir, però, que Terricabras utilitza en cada capítol tota una sèrie de deduccions lògiques plenes de raons per desmuntar cadascun dels arguments atacants fins al punt de deixar-los totalment despullats de qualsevol mena de sentit comú. Un exemple molt clar pot ser el que fa referència al capítol primer dedicat als sentiments. Si als catalans se'ns diu que el nostre nacionalisme està fonamentalment basat en una teoria en què

els sentiments són el puntal i se'ns retreu que aquest sentimentalisme no pertany a una concepció moderna sinó que es tracta només d'un sentiment antic, arcaic, romàntic... llavors l'autor es dedica a fer tota una apologia del que són els sentiments per arribar a la conclusió que el que s'ha de fer és un bon ús d'aquests sentiments per no eliminar-los. Per Terricabras el catalanisme no és només sentiment; és una doctrina això sí, plena de sentiments i són precisament aquests els que fan que la gent s'uneixi amb il·lusió i amb uns ideals comuns fent la funció de cohesionar. I és per això que, malgrat les nombroses embestides, el sentiment catalanista continua resistint. Un altre aspecte molt important que ens fa veure l'autor és que les crítiques cap als nacionalistes vénen dels anomenats no-nacionalistes però... realment ens volen fer veure creure que no existeix un nacionalisme espanyol o francès i que els nacionalismes queden reduïts als pobles sense estat? Terricabras diu que es tracta dels nacionalismes ocults. No han de defensar ni reivindicar res perquè ho tenen tot resolt però això no vol dir que no siguin defensors de la seva nació i, més en concret, de la "unitat" de la seva nació: Es converteixen en els nacionalistes més radicals quan se'ls ataca la seva idea de nació: única i indivisible.

Finalment m'agradaria remarcar la part final del llibre en què Terricabras fa un decàleg en defensa de la llengua, on toca un dels problemes de què sovint sentim parlar perquè la llengua es converteix al cap i a la fi en el nostre cohesionador com a poble, en el nostre símbol més extern d'identificació, en el nostre fet diferencial més important i, com a conseqüència, en el blanc de totes les crítiques més importants cap al catalanisme. Per tant, doncs, cal que us llegiu amb cura i atenció cadascun dels capítols interessants d'aquest llibre, en retingueu els conceptes més importants i ja tindreu prou raons per rebatre tots els tòpics que, de ben segur, us sentireu a dir.

Marta Rocafort
Llibreria El Faristol

Amb el retall d'aquest anunci aconseguiràs 1000 ptes més de bon cinema a les nostres ofertes

Recàrregues:
x 3000 + 500
x 5000 + 1000
x 10000 + 3000

- Últimes estrenes en video i DVD
- Més de 1500 títols al seu abast
- Servei de videocaixer les 24 hores
- Alta soci i tarja gratuïtes
- 3 pel·lícules / 3 dies = 600 ptes

C/ Maria Pi, 9-11 · Tel. 93 760 10 52 · Sant Pol de Mar

Ferrocarril, núm. 6
Tel. 93 760 13 03
08395 SANT POL DE MAR
E-mail: autoescanet@infonegocio.es

Font, núm. 21
Tel. 93 794 17 92
08360 CANET DE MAR
Fax 93 794 37 15

Club Tennis
Sant Pol

BAR RESTAURANT

Tel. 93 760 21 98

RESTAURANT

EL SOT DEL MORER
ALBERT I LAURA

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7 - Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

TANCAT DIUMENGE NIT I DILLUNS TOT EL DIA

Concerts d'estiu, estiu de concerts

Aquest ha estat un dels estius més musicals que recordem, festivals amb un estil molt definit, i d'altres més variats. Uns es van consolidant i els altres tot just fan les primeres passes, primeres passes que mai són senzilles.

Comencem l'estiu doncs amb el concert del *Consell de Joventut*, aquest any *Els Pets* són els encarregats d'encapçalar el cartell. Per segon any consecutiu tenim l'oportunitat d'observar a Sant Pol un del grups capdavanters del rock en català.

Quatre setmanes després la penya "pedra" ens tornen a oferir el *Domen Festival Gafen Rock*, un dia en que la vessant més dura del rock ens va mostrar la seva cara. En aquesta tercera edició el festival torna a celebrar-se fora de les dates de la *Fira Alter-Nativa*.

I comencen els concerts al *Vora Mar*, en el seu tercer any aquest cicle ens mostra un estil musical diferent cada dijous d'agost, sempre amb grups de format reduït. De cara a l'any vinent, l'organització promet una renovació en aquest cicle de concerts *Vora el mar*.

L'11è *Cicle de Concerts d'Estiu* a Sant Pau ens continua oferint una mostra d'obres de compositors com *Mozart* o *Debussy*, i fins i tot obres d'autors catalans com *Xavier Montsalvatge*. Aquest any la veu, els instruments de vent amb el clarinet i el fagot, i la

corda de la viola de gamba varen ser els protagonistes.

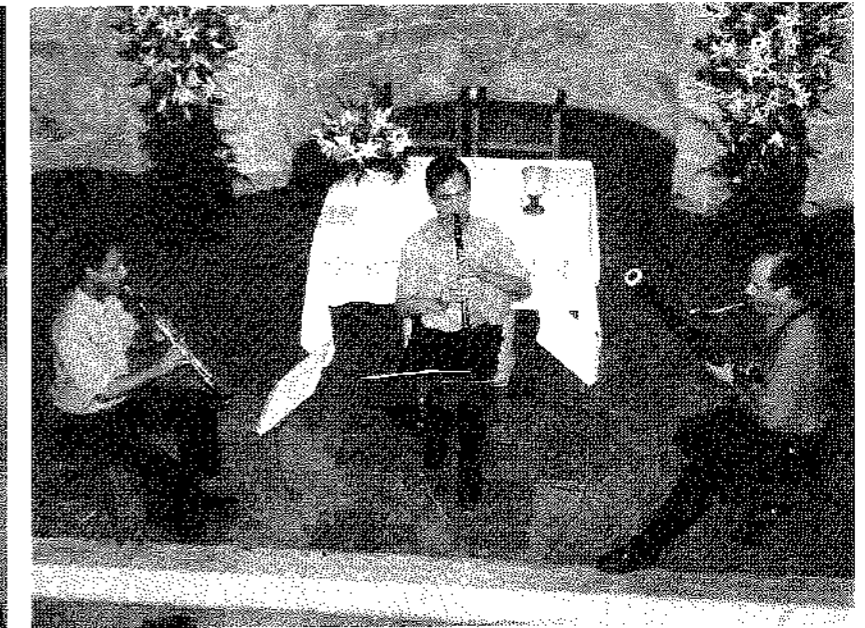
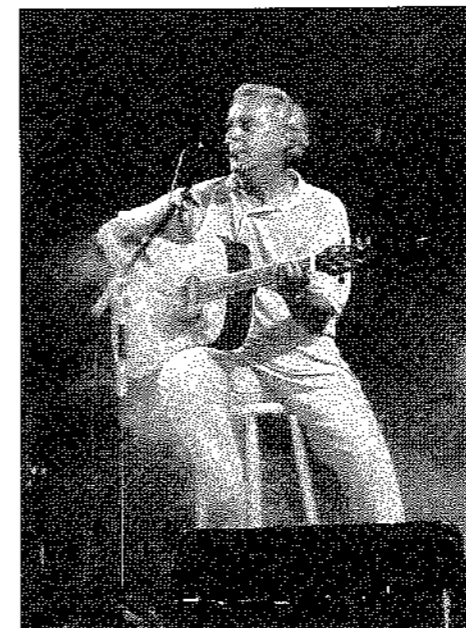
Un nou festival anomenat *Beach Rock Festival*, treu el cap enmig d'aquest atapeït calendari. Un concert a la platja és una molt bona idea, però és també una tasca molt difícil d'organitzar, tant de bo l'any vinent es pugui aprofitar l'experiència d'aquesta primera edició per millorar la iniciativa.

Arriba la Mare de Déu d'agost, i amb ella ja tenim aquí la *VII Fira Alter-Nativa*. Durant tres dies van passant pel Parc de Can Villar grups d'estils i actituds ben variades. El *blues*, el *jazz*, el *rock* i fins i tot el *techno* ens van fer passar unes vetllades molt agradables que tancaven cada nit una jornada ben plena d'activitats.

I amb el final de l'estiu torna el veterà dels festivals de rock a Sant Pol, el *Sant Pol Rock* continua donant l'oportunitat d'actuar al costat de grups més consolidats a grups novells del poble, i ofereix una festa diferent carregada de ganes de diversió, encara que aquest any també amb la companyia de la pluja. L'any vinent es celebrarà la desena edició, i amb ella segur que arribaran noves idees pel festival.

Arribem al final d'estiu i quan encara arrosseguem la ressaca de tants concerts ja esperem a veure quines activitats musicals ens oferirà Sant Pol aquest hivern...

"Aquest ha estat un dels estius més musicals que recordem..."

Entrevista a la Isabel Graupera, la nova arxivera municipal de Sant Pol

"Sant Pol té manuscrits molt interessants"

La **Isabel Graupera** és llicenciada en Història de l'art i especialitzada en arxius i museística. Ha treballat en l'arxiu del Museu Nacional de Catalunya i des de fa ja uns mesos treballa en el nou arxiu municipal de Sant Pol ordenant, classificant, estudiant i tenint cura dels molts papers que la història ens ha fet arribar. Es tracta, en la seva majoria, de documents de tipus administratiu: censos, títols de propietat, permisos municipals, llicències, etc. Però també n'hi ha d'altres, i alguns de molt curiosos. En total, milers d'impresos i manuscrits, alguns tan antics com la nostra vila, que omplen la nova seu de l'arxiu situat al carrer Ignasi Mas Morell. Hem volgut parlar amb l'Isabel per conèixer una mica millor aquest nou servei.

Ha de ser difícil posar ordre a tants papers.
Sí. Té la seva dificultat, però és molt necessari.

Com estan ordenats?

En funció d'uns paràmetres establerts per la Generalitat de Catalunya. Aquest model de classificació és el que ha estat seguit per tots els pobles del país.

De quants documents disposa l'arxiu?

Encara és massa aviat per poder donar una xifra exacta. A més, encara falten per arribar molts altres documents.

Fins ara no hi havia un arxiu.

No. Fins ara els documents oficials històrics que no havien estat classificats i que posseïa l'Ajuntament estaven emmagatzemats en dife-

rents espais, però sense cap mena d'ordre. Aquest fet impossibilitava la consulta informativa i el fons documental esdevenia inútil.

És obligatori disposar d'un arxiu?

No per a totes les viles. Depèn del seu nombre d'habitants. En el cas de Sant Pol l'arxiu ha estat fruit d'un acord de col·laboració entre l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona.

Hi ha alguns documents molt antics.

Sí, tenim alguns manuscrits molt interessants. Per exemple, hem trobat una sentència de l'any 1370 del Bisbat de Girona que resol un conflicte entre el monestir de Sant Pol i el vescomte de Cabrera i senyor de Montpalau. Segons el pergami, el bàndol dels nobles reclamava el pagament d'uns impostos que el poble i el monestir no estaven dis-

"Hem trobat una sentència de l'any 1370 del Bisbat de Girona que resol un conflicte entre el monestir de Sant Pol i el vescomte de Cabrera i senyor de Montpalau."

ELECTROMÒBIL MARESME

MECÀNICA - ELECTRICITAT - PLANXA

CTRA. SANT CEBRIÀ, S/N - 08395 SANT POL DE MAR
TEL/FAX (93) 760 13 40

EQUIP ELÈCTRIC
INJECCIÓ
ENCESA
CARBURACIÓ
CLIMATITZACIÓ
BATERIES
ALARMES
CONTAMINACIÓ
SUSP-DIREC-FRENS
SÒ-TELEFONIA

llibreria - papereria
premsa - regals
llaminadures - internet
fotocòpies
segells correus
targetes telèfon
servei fax

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39 - lonallibreria@terra.es

Especialitats en:
CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

Obert de dijous nit a diumenge tarda

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

SANT PAU⁵

FERRETERIA

Pujada de Sant Pau, 5
Tel. 93 760 00 35
Fax 93 760 20 54

COSES DE CASA

Carrer Nou, 2
Tel/Fax 93 760 20 54

08395 Sant Pol de Mar

FINQUES RAIMON ESTRANY

Administració de Finques
Compra - Venda - Lloguers - Assegurances

Raimon Estrany
Expert Inmobiliari

Agent n° 1784

C/ Consolat de Mar, 24 baixos
08395 SANT POL DE MAR

Tel. 93 760 12 01
Fax 93 760 06 81
Mòbil: 667 661 176

MPVV

ADVOCATS

MÒNICA MORELL GARCÍA
MONTSERRAT PÉREZ SERRA
NÚRIA VILA RODRÍGUEZ
MÒNICA VILET SANZ

Enric Granados, 60 - 1er 2a
Tel. 93 451 23 91 - Fax 93 323 46 95
08008 Barcelona

Cortinatges Sant Pol

d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 Sant Pol de Mar
Telèfons: 93 760 02 57
93 886 10 69

posats a pagar. És un document molt bell, tant per la caligrafia com per el seu perfecte estat de conservació o per la forma del mateix pergamí, que manté la figura de la pell de l'animal del qual va estar fet.

Una peça de museu.

Si. I n'hi ha d'altres també molt antics que fan referència a llicències municipals.

Hi ha documents que no tractin temes administratius?

Sí. També s'han trobat alguns molt curiosos, del temps de la guerra civil, com per exemple un

manual editat per la Generalitat i dirigit a les dones on s'explica de quina manera també elles podien prendre un paper actiu en el conflicte bèl·lic.

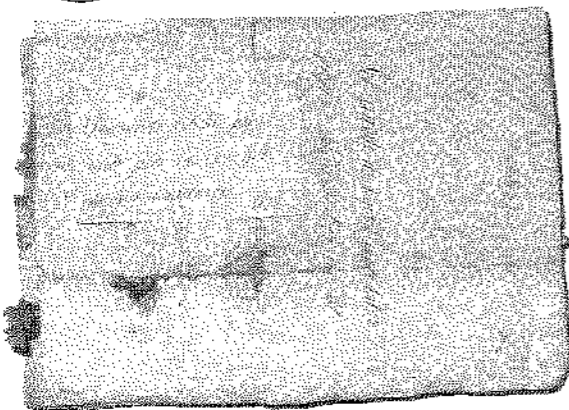
I que facin referència a Sant Pol?

D'aquesta mateixa època disposem dels diners emesos per l'Ajuntament de Sant Pol durant la guerra civil, quan el diner oficial va perdre completament el seu valor.

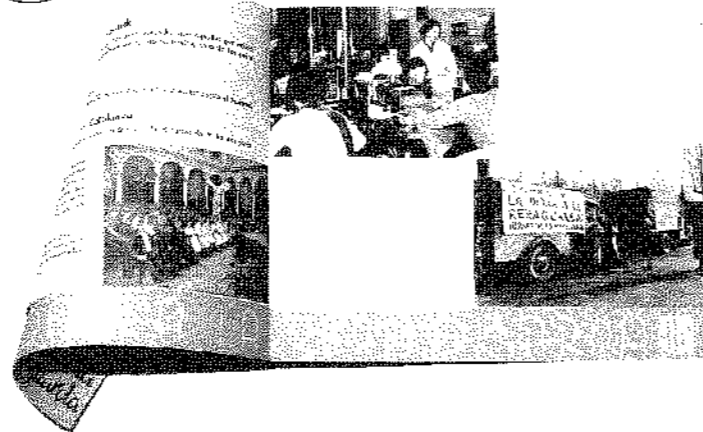
Quin és l'objectiu de l'arxiu municipal?

Esdevenir una eina útil per a totes aquelles persones que cerquin informació sobre el nostre poble i conservar la memòria històrica del municipi.

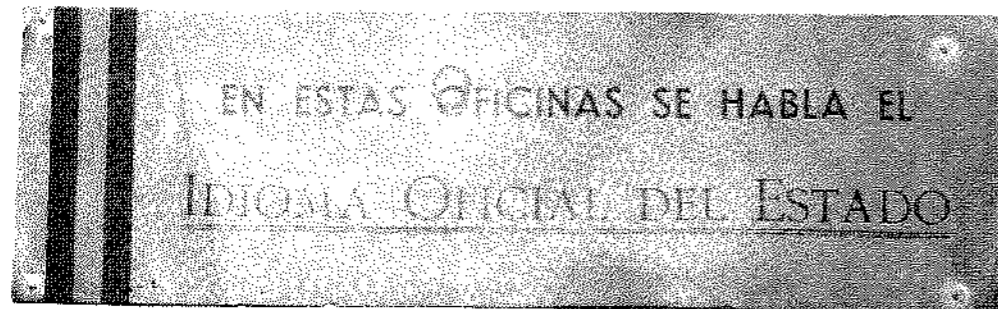
1

2

3

4

Alguns dels documents que conté l'arxiu

- 1. Llibret del segle XIV que recull dades administratives.
- 2. Manual de la Generalitat publicat durant la guerra titulat "La dona a la reraguarda" on s'anima a les dones a ocupar tasques imprescindibles a les fàbriques.
- 3. Cartell que penjava de les parets de l'ajuntament de Sant Pol durant el franquisme.
- 4. Moneda emesa per l'Ajuntament de Sant Pol durant la guerra.

Bicicletada, futbolí humà i tallers

Benvolguts esportistes:

Des dels Consell d'Esports només ens cal donar-vos les gràcies per la vostra participació en totes aquelles activitats que hem anat realitzant durant tot l'estiu. La nostra previsió es va fer curta, i això ens omple de satisfacció. Vam començar l'estiu amb una **master class d'aeròbic** a càrrec de l'Helena Guillén i l'Eva Piqueras. Aquesta és una activitat que ens fa molta il·lusió perquè tant hi participen grans com petits.

Com a novetat d'aquest any vam celebrar la primera **Nit de l'Esport** de Sant Pol, on vam entregar els premis Sant Jaume. Són uns premis amb un caràcter especial ja que el jurat són els propis companys dels guardonats. Els premiats van ser els següents: Lluís Carreras per la seva trajectòria en el món del futbol, Carles Agustí per l'atletisme, Toni Sarty en tennis, Josep Carreras en bàsquet, Josep M. Gallego en petanca, Guillermo Mestres en futbol, Ramon Recasens en Petanca de l'Esplai, Josep Carrasco pel Club La Riera i Raül Juncosa pel Club Nàutic. Aquesta gala de l'esport va ser amenitzada per diverses actuacions com la del ball esportiu de Blanca Ribas i Pau Riba, i per les joves del gimnàs Mou-te que ens van fer gaudir a tots d'una gran taula d'aeròbic.

Més endavant el Consell d'Esports va organitzar el **Campionat de Futbol de la Punta** on va quedar campió l'equip de l'Hotel. Aquest campionat va ser possible per la feina del Consell d'Esports però a més a més cal donar les gràcies a una sèrie de gent que va col·laborar cada dia desinteressadament per a que aquest campionat tirés endavant. L'estiu el vam completar amb els campionats de futbol a la platja, volei platja i amb la ja tradicional cursa de natació del dia 15 d'agost.

Octubre

Taller de manualitats per a nens i nenes.
A càrrec de Silvana Gschwander. Per a nens i nenes de 6 a 12 anys. Els dilluns i els dijous de 18:30 a 20 hores a Ca l'Arturo.
Informació i inscripcions: 93 760 45 47

Cursos de socorrisme bàsic i aquàtic
Impartits per Creu Roja Canet - Sant Pol - Sant Cebrià.
Informació i inscripcions: 93 795 44 44

Cursos de català per a adults
Informació i inscripcions al PIJ (C/ Abad Deàs, 36 - Sant Pol de Mar) Tel. 93 760 45 47

Novembre

Taller de pintura
A càrrec d'en Dídac Raurell. A Ca l'Arturo.
Informació al PIJ (C/ Abad Deàs, 36)
Tel. 93 760 45 47

JL serveis i obres
INCUNART

Telèfon 93 762 94 00

e-mail: incunart@incunart.com

Carrer de Mar, 60 - Fax 93 762 94 06 - 08397 PINEDA DE MAR
C/ Matas i Rodes, bloc 1 (local 12) - Fax 93 766 50 90 - 08370 CALELLA
C/ Esplanada, 8 - Fax 93 763 09 39 - 08396 ST. CEBRIÀ DE VALLALTA

Taller
LITORAL

SEAT

SERVEI OFICIAL

Serveis de manteniment - estació Pre-ITV
Anàlisi d'emissió de contaminants
Instal.lació i manteniment d'aire condicionat
Planxa i Pintura
Reparacions en general

TALLER MULTIMARCA

Tel. 93 766 16 18
Fax 93 766 16 93

EXPOSICIÓ I VENDA

Avinguda Mediterrani, 103
08397 Pineda de Mar

Laura Sauler, una hora després d'haver signat la seva hipoteca

S'acaba de comprar un pis i està així de tranquil·la. Perquè sap que la Hipoteca Oberta de "la Caixa" és molt flexible i que se la pot anar fent a mida. Sap que en podrà **variar les quotes** sempre que vulgui i que podrà **fer amortitzacions anticipades** quan vulgui. I com que, a més, ha triat una **Hipoteca Oberta amb interès limitat**,

tindrà la tranquil·litat de saber que durant els primers 5 anys, passi el que passi, **l'interès estarà protegit**. D'aquesta manera, no s'haurà d'amoïnar per pujades significatives dels tipus d'interès de mercat. Vingui a "la Caixa" i l'informarem. O si s'ho estima més, truqui al 902 400 410 o connecti's a www.laCaixa.es. I visqui tranquil·la.